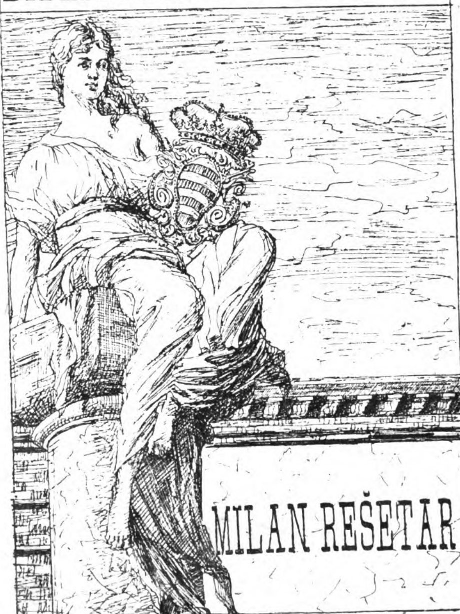

MILAN REŠETAR

RUKOLISTI DUHOVNI

U Kojemſe ſadarſgju Boggogljubna Djella ſa dobroſe iſpovidjet, i priceſtit,

ISVARSNI NACIN SA CINIT KORISNO PUT KRISCIA, I OSTALA PLODNA VJECBAGNA SVAKOJ DUSCI

PRAVOVJERNOJ POTREBNITA,

SNISGENO POKLOGNENI

MNOG. SVJET. GOSPARU SVOMU, I RODJAKU

ANTUNU KASILARI

PUCJANINU DUBROVACKOMU

Po F. LUDOVIKU RADICHJU Reda S. Franceſka Sctiozu Iubilatu, &c.

U LIVORNU, MDCCLXXVI.

PO PRITJESCNIZIM MUDROKOLISCJA

S' Dopuſtegnem Starjeſcinda.

MNOGGO SVJETLI GOSPARU.

S*Kladnaje obicjaj*, *Antune moj ſčtovani Goſpa-ru*, *i Rodjace prigljubjeni*, *da Piſma*, *koja na obchjenu ſvietlos ishodu*, *poklognena buddu onom varſti Cegljadi iſbrane*, *od koje moggu uffat i obranu*, *i pomoch*, *i cjas ſvegh to vecchju*. *Iſtinaje*, *da* Rukoliſti ovi Duhovni. *erbo nareſceni vjec-*

niem istinami, sasCto uporavgljeni spassegnu, i Blasgenstvu Cjovjekka umarloga, prem daje velika nepodobnos Pisaoza, u sebbisu istiem podpunno, pacek nedospjetno sa ti viscgni usrok cjasni, i slavni: nisCtanemagne tolikaje gljudska nemocb, i prigbnutcbje na privare, i bimbe svieta nesvjesnoga, da ista Bosgia svjetlos, ista Riec Bosgia, istina ista, koja s' nebba slasi na tmastu ovu semglju, potrebu ima sCtita, i obrane, rietcbju ovako, i pomocbi. Kakko ne sa tvoju millos? Gbdjese besjedi o Pismim isprasniem, dabbi nebilo i pogbibniem, tko ne viddi, kolikomse poblepnostim isCtu, i sgele, ter sCtoje gorre, bualise, i povjeda sgivolas, i bittrinna onega Uma, koi bogljem nacinom imobise mabnil nasivati. Jessuli kniggbe rasgovora dubovnoga? imalise prionut na rasmiscgljagne istinaa vjckovitieb? Ab! ovoje jedina sabava ona, koja njima slasti, nu blasgena ona Sveta Pisma, koja njesu sanajmagne netriesniem ossudami sabigljesgena,

i tako prid Pukom neumjetniem, prem da karſtianſkiem, do malle zjenne potiſnuta.

Otrovni iſvir tolike neurednoſti nejmaſe iſkat iſvam opaka gljudſkogh prighnutchja na privaru, ereje ovo tuſgno baſctininſtvo Grieha iſtocnoga, da hlepi onamo tmaſta Pamet, ghdjecchje vecchje timinne iſnachi. Sviemtiem Boſgia ſvjetlos sjeva i u tamnoſti, pokli ne podnoſi jur blago Sarze Otza nebeſkoga, da gnegovo ſtvoregne raſtoſgito lottro leſgi u propaſti, i pribiva u sjenni ſmarti; ter blagoſi onom Duſci, koja cjuje glas gljubeſcglivi ſvoga Otza, i cjujuchi iſ tmaſte ſvoje Grobnize uſtajeſe. Ona ne ſamo uſkarſniva na pravi xivot, nu da uſkarſnu tolike inne iſgledje, pomoch, i djellotvorno nukovagne. Evo na koi nacin, Antune moj ſgjudjeni, i duhovne knigghe iſctu pomoch. Iſctu, riet hochju, iſgled, *iſctu* hrabrenu karſtianſku Duſcju, *koja tlacech laſgive priprodaje, i povjedagna punna ſmieha, s' priſtojnom zjennom*

gharli, i zeliva ona Vjecbagna, u kojem uffa samjerat vjerni put ſpaſſegna ſvoga, kuſcjat pravu iſtinu, i docjutti ceſtokrat ſladki glas ſvoga Gljubjenoga.

Buduchi ovako, mirno, i veſſelo ishodu na ſviet Duhovni ovi Rukoliſti, ere ſniſgeno Tebbi poklogreni, Tebbi, rekoh, u komu, oſvem ſarcjane boggogljubnoſti s' karvim jur tuojeh dobrieh Roditegljaa po Boſgiem daru doneſene, vecchje krat ja iſti ſladko paſih vriedno prighnutchje, i goruchju pohlepnos na Boſgie ſtuaari, oſſobito na vjerno uvjecbagne iſtine vandiolſke. Ne trebuje ovdi ni pravo unutargne poniſgenſtvo, ni vedrinu Duha tvoga u iſtjem ſuprotivami, ni poſpjeſcnu pomoch Iſkargnega, ni oſtale mnogghe ureſe ſpomenuti. Doſta iſrekoh, kada imenovah Prighnutchje na Boſgie ſtuaari, i pohlepnos na vjecbagne iſtine Jeſuſſove. *Ovdije ſvako dobro, ovdi ſlatno vrello ſvake iſvarſnoſti.*

Imasc s' toga vecchju barnos sacet prema onomu; od koga obilno slasi svako blago, ter primit imasc ovo Pismo kakko dar Bosgii, ne moj, u komuje sama privelika slabbos, i' nevriednos, osvem stanovitte zjenne, s' kojomte sarcjano posdravgljam, i ostajem.

TVOGA GOSP. MNOG. SVJETL.

U Dubrovniku na 9. Settembra 1774.

Ponisgeni sluga u Issukarstu

F. Ludovik Radich Reda S. Franceska.

DJELLA BOGOGLJUBNA

Sa dobroſe iſpovidjet, i priceſtit.

Pod tuoju obranu utjecemoſe ſveta boggorodize, naſce molbe ne potlacci u potrebam naſcjem, nu od ſvieh poghibaa oslobodinas vaſda Dievo ſlauna, i blagoſoujena.

Ponukovagne na Pokoru.

Sctocchje uccinit neſvieſni Greſcnik, koi pokoritſe nechje dokle ima vremena, ſctocchje uccinitti u oni ſtrahovitti dan ſuda, u komu meghju ſmutchjom ſuega Sujeta, meghju trubglim Andioſkiem, na priſtoglju ſvoga velicjanſtua, obujmjen ſvjetloſtim Nebeſkom ſidjetchje ſudaz vjekuvjecni, i tu tako buduch' uſkarſnuo ſtaru Semglju naroda Cjovjecjanſkoga, ſvjedocechi duſcemnoſt ſvacia, ſtaugljajuchi prid occi mukke Greſcnikaa, i uſdarje Pravednikaa, pocetchje iſkat raſlogh ſgivjegna; i jur vechma pravedan, negh milloſtiv s' oſctrinom Sudza pocetchje karat krivnike, i govoritti: Iate mojem rukam ſtuorih o Cjovjece; jati utjeſctih u Duſcju Boſgjanſtuenu ſlikku, i priliku, poſtavihte u Raſkoſce Rajſke; alli Ti tlacechi Sapovjedi ſgivotta, i ſpaſſegna hotioſi ſliedit iſdajnika tuoga, prie negho Bogga. Onda, kad iſaghnan is Raja ziechja grieha

pribivosi vesan savesajm smartnjem, prighjoh u utrobu Djevicjansku bes osquernutchja Djevicjanstua, lesgjah postaugljen u Iasli, i povit s' pelenizzam, terpjeh slabbosti Djetinstua, i gljudske bollesti, cinechise Tebbi sliccjan, sa dabbise Ti prilikovo menni: sauscnize, i pgljuvotine primih, popih ozat s' sgjuccim, biccevan, okrugnen draccjam, pribjen na krisc, ogharnut rannam, blied, i suarscen meghju mukkam, i skoncjagnim isdahnuh Duscju moju: sa dabbise Ti oslobodio od smarti. Evo bigljegaa cjavalaa, evo ostauka kopglja: primih tuoje bollesti sa udjelit Tebbi Slavu: primih smart nemillu sa pouratit Tebbi sgivot vjecni, bih pokopan u Grobnizi radi dabbi Ti kragljevo na nebbesieh. Cemu isgubit kolikosam podnio sa te? Cemuse odrecchi od darovaa odkupa opchjenoga? cemu isrusgit Pribivalisćte moje, koje biah posvetio u Tebbi? sasćtome propet na krisc tesgi onega, o komu gneghda visjeh? ereje menni tesgi krisc tuojeh griehaa, o komu vissim ussillovan, negho oni, na koi usighjoh dobrovoglno, imajuchi millosardje varhu Tebbe. Dostojahse dakebitti muccen sa tuoju gljubau, allisi Ti smiono potlaccio u Cjovjekku Bogga, u bolleśniku sdrauglje, i spassegne. I pokli nakon svieh opacinaa niesise hotio utecchi ljeku Po-

kore, isgubiosi vrieme isprasno, potlacciosi nu-
kovagna mojeh slugaa, odmizaosi is dana u
dan skruscenu Ispovjest tuojeh Griehaa, ne-
chjescse sakrit od osctre striele moje Osfude vje-
kovitte. Oudi rasmiscglja Duscjo kristianska,
kojachje bolles bitti imatse raslucit od mnos-
ctua svetazaa, i isaghnan bitti is prid liza Bos-
gjanstuenogh Sudza, pokli grescni Puk nes-
crechni bes millosardja, bes uffagna vidjet-
chjese meghju strascniem tminnam utopgljen u
Propas priduboku, otjeran od blasgene sviet-
losti Pravednikaa, i padajuchi bes svarhe u
najdubglju Jammu semglje, kuscjatchje vje-
kovittu smart, i pedepse nepristajne. Rasmisc-
glja ove istine, i cini sada pristojnu pokoru,
sa uklonitse onda od tolikieh salaa.

MOLITUA.

Prie iskuscjagna Duscemnosti.

Gljubesglivi Gospodine Issukarste, prava
svietlosti Svieta, koi prosvietlivasc sve
one, koi pribivaju u tminnam, i sjenni smar-
ti, mollimte snisgeno da prosvietlisc danas po
millosti Duha svetoga sarze i Duscemnost mo-
ju, da buddem moch isvarsho posnat sve ono,
s' ciem uvriedih occi tuoga Velicjanstua, i s'
pravim skruscegnem, i s' ponisgnom Ispovie-

ftim buddem oftavitti ſa vaſda. Koiſciveſc, i kragljujeſc Boogh po ſve vjeke vjekaa. Amen.

Oudi pomgnivo raſmiſclja ſctoſi miſlio, rekao, i uccinio, naiſti nacin Kolikoſi propuſctio djellovat, ſctoſi derſgjan bio po ſakonu Boſgiemu, Zerkounomu, illi oſſobitoga tuoga bitchja. Pogbi po ſapoviedima Boſgiem, izerkouniem po ſedam ſmertnieb griehaa, po pet occhjuchjegnaa teleſnieb vigbjegnu, cjuvegnu, obognagnu kuſcjagnu, i tizagnu, nadaſue po oniem, s' kojemſi vecchje obiccjan grieſciti. Ito od ſvega ſgivotta, botechi s' pomochim Boſgiom uccinitti Iſpovieſt obchjennu.

DJELLO SKRUSCEGNA.

Ah! neſrechna, i neſvieſna menne, koi uvriedih nebbo, i ſemglju. Kudchiu otit? Komuchjuſe obratiti? Komu utecchi? Kocchje imat milloſerdja varhu menne? Neſmiem uſdighnut occi k' Nebbu, ereſamu teſcko ſagrieſcio: nenahodim utocifchia na ſemgli, ereſamjom bio ſla iſgleda. Scto dake? imam neuffati? Ah ne. Booghje Otaz milloſerdja: onje priblaghi moj ſpaſſitegl. Sam dakle ſam Boogh jeſt moje utociſchje. On netchje potlaciti ſuoje ſtuoregne, ni otjerat ſuoju priliku.

Uſtanutchjuſe dake, i otitchju k' momu Ozu: prid gneggoviem nogam otuoritchju boleſno moje Sarze, gnemu govorechi. Occe prigliu-

besglivi sagriescih suprotiva Nebbu, i prema tebbi: niesam jur dostojan bit nasivan tuoj sin: uccinime ko' jednogga tuojeh slusgbenikaa, i udjelimi danas jednu marvu s' blaghe Tarpese nedospjetna tuoga millosèrdja, sa da moghu sposnat gherdochju mojeh griehaa, plakatih, i uccinit Pokoru ugodnu Tebbi.

Er doisto sagriescih, oece moj pridraghi, svarhu broja morske persgine, i usmnosgillesuse moje opacinne, i niesam dostojan pogledati vissinu nebba ziechja mnosctua mojeh krivinaa, kojem probudih tuoju sercbu, i uccinih slo prid lizom tuojem.

Alli jadna menne! Koliko tuerda, i hechjutiva uccinise moja Duscja! Kakkose otuernù serze moje sa ne plakat, i skoncjavatise od bollesti radi mnosctua mojeh krivinaa.

O primillostivi Bosge, koi sgednu Puku isvadiosi is kamena kladenaz sgive vodee, cini da tekù is kamenita moga serza susse skruscegna, da moghu plakat moje Griehe, i stecchi od tuoga millosèrdja odriescegne. Amen.

O moj Gospodine, koisi bogat u millosèrdju, nitti hotchjesc smerti grescnika, nù gnegovo obratchjegne, i vjecni sgivot, ah! omekcjaj moje serze, dasse nasuerhu pourati k' sebbi; i u bollesti i cemeru placce, erje Tebbe privirscgne, neismjerno dobro tolikkrat probu-

dio na pravednu ferčbu, da s' praviem skrufcegnem nepriftajnofe boli, i ljeva gorke fuffe verhu fvojeh falaa, i Ti moj Bofge netchjefc potlacciti Serze skrufceno, i podnifgeno, koje ftauno uffa u neifmjernu tuoju dobrotu. Koi fgivefc, i kragljujefe Boogh po fve ec. Amen.

O moj priflatki Jefuffe! bollimfe fafviem ferzem, ifnajdubgljem chjucchjenftuim Dufce moje, erfamte moj Jefuffe privifcgne, nedofpietno dobro, ikkada uvriedio. O moj prigljubgljeni Gofpodine, i moj Bofge jedina draggofti ferza moga kajemfe, ah! i bollim od fujeh mojeh griehaa fa famu tuoju gljubau, dragh Jefuffe, koifi dobar, i zienne, i gljubavi doftojan varhu fvakoga dobra. Odlucjujem, i prikafgivamti ftanovittu moju obluku, s' tuojom bofgjanftuenom milloftim nikkadate vecchje uvrieditti.

Profti Gofpodine menni Pokorniku skrufcenu, i ponifgenu, koi prem dafam nedoftojan tuoje milloſti, uttjecemfe nifctanemagne k' tuomu milloferdju, i od gnega uffam odriefcegne, i profctegne ifpunno fvieh mojeh Griehaa, fa da occiftjen od gnih u ovemu Sgivottu, mofgemte ciftjem Serzem vidjet, hualit, i gljubit u blafgenomu vjekuvjecjanftvu. Amen.

Druggo Kratchje.

SNebiſe o Semglio, ciudditeſe o Nebeſſa varhu menne Greſcnika neſrechnoga! Sina Boſgiega s' mojem grieſim iſnova propeh, ijoſc xivem! tiſſuchju ſmerti, nù ſcto rekoh? tiſſuchjuſam propaſti Pakla ſaſluſgio, ijoſc viddim ſvjetloſt nebbà! Joſc ne ghermi aer, joſc trieſkovi ne puzzaju, joſcſe ne oruſgjava prema menni ſve ſtuoregne ſa oſvetit uvriedu ſvoga ſtyoriteglja, joſc raſtvorena u propas ſtrahovittu ne proſgdire zerna ſemglja greſcnu ovu Duſciu! Joſc uſterpienſtvo. Joſc uſſagne proſctegna, Viddim dobro priblaghi Jeſuſſe, da netchjeſc moje ſmerti, kada ja toliko otuernut, i ſerdit hotioſam tebbe uzuilit. O velicino dragochje! O cjuddo gljubavi neiſmjerne! skoncjavaſe rad bollеſti Duſcjo moja, raſtopiſe u ſuſammi, i s' gljuveniem Plamom ſuerſci tebbe iſtu. O ma gljubaui, o moj Boſge takoje dake htjella tvoja dobrotta natjezatiſe s' mojom ſlobbom, da koliko ja ugrieſcegnu bih vechje ſmion, toliko u uſterpienſtvu ti budeſc vechje milloſtiv, i blagh? aſcto druggo iſcte tolika blagoſt, nego jednu bolleſnu moju skruſcenu riec; *peccavi?* Ah! ſagrieſcih, rietchitu tiſſuchju putaa, ſagrieſcih. Sagrieſcioſam Goſpodine, i ſlo ucinio prid tuojem lizem. Ah! da nieſam ſa-

griescio; ter cemu griescih? — Jeda ima bit' opako moje okko sasctosi Ti bio dobar? Tolikoje Gospodine jedino blago serza moga, sposnam veliko slo, koje nitko mosge prostit, nitko dighnut s' menne, osvem jednoga Tebbe, koisi bes mjerre dobar.

Ti dake Iagance Bosgii, koi disgesc Griehe svieta, dighni s' menne moje krivine, koje mersim sa tuoju gljubav, i bollimse, i kajem sasvom Duscjom verhu svakoga sla, eresamih nesvieštan uccinio, odlucjujuch s' tuojom millostim nikadase na gne povratiti.

Saghjoh kakko ovciza isgubjena, alli sad pokornik vracchjamse k' Tebbi, sasctosime Ti moj chjajko s' okkom millostiviem pritego na pokajagne. Primime dake, i s' punniem raslogom posvoime u vjeke, koga sa da buddem gljubit, niesi htio ossuditi, nitti pogubit u griesima. Amen.

Trecchje Obicjajno.

O vjecni Priviscgni moj Gospodine, evome oudi prid tuojem nogammi svega smutchjena u rasmiscgljagnu toliko pritesckieh uvriedaa, kojesamti uccinio. Pitamti proscтegne, i koliko vecchje mogu, mersim nagne, eresi Ti oni, koi jesi, Prisvet, Primudar, prigljubgliv, i dostojan primiti od svieh Stuoregnaa

ćjas, posluh, i poklon neisinjerni. Htiobih; dassam podnio prie svako slo, negh, dassamte uvriedio, isvako slo hocchju prie podniet, neghte vecchje uvrieditt. Timi dopusti sa prislatku onu gljubav, s' kojomsime stuorio, usdersgjo, odkupio, da tako budde, i udjelimi utoliko millos, dasse umiem dobro ispovidjet od griehaa uccignenieh, pokli ja odlucjujem ispovidjetih sasvom istinom, koliko, da govorim Tebbi istomu, koijh posnasc.

ISPOVJEST

Isa Ispovjesti Pokora, kojuje naredio otaz duhouni.

Molitva isa Ispovjesti.

Moj Jesusse koje veliko millosardje ukasosi menni Grescniku nedostojnu! Ti s' svetiem odriescegnem isuadiosime is propasti mojeh nevogljaa, i udjelivajuchi menni tuoju millos ucciniosimi jedan dar, koi vaglia vecchje tissuchju svietaa. Ja sa moje griehe biossam dostojan Pakla, i sascto toliko putaa neharno oduratih tuom prosctegnu, i doghjoh na magne rieci, ne, obslusgivajuchi, odluke jur uccignene, datte nechju vechje uvrieditі, dostojah doisto, dame nighda vechje primisc u priateglstuo. I sviem tiem s' jednom dobrot-

tom nedospietnom nukosime na pokòrů, i opetš prostio menni, i sagarliome s' tuojem Rukami. Ah! dassi tissuchju putaa hvalien, i blagosougljen moj Jesusse. Htiobi imat jesikke Andjelaa svieh, i svieh Gljudi sa ussviscivat i glasiti svegh to vechma tuoja millosardja: *misericordias Domini in æternum cantabo*. Biobih ja u istinu prikasa slobe, kadbihse ikad na prosciasćte griehe pouratio. Kolikoje u menni, o moj Bosge, ja ponaugljam tuarde odluke, kojesam mallo prie uccinio, datte nechju u napriedu uvriediti; alli sasćto snam veoma dobro slabbos moju, vappim podnisgeno, i prossim tvoju pomoch. Ah! nedòpusti, dasse ja ikada buddem s' Tobbom rassuciti *nepermittas me separari a te*, ne da, o moj Bosge, moj xivotu, da ja isgubim veliko blago, kogàmisi udjelio, tuoje millosti; i kadbi ighda moja nesviesna voglja htjelase od Tebbe odmetnuti, ussdarsgije, mollimte, s' krepostim tvoga svemogujstva, i potuardi u savesaim sladkiem tuoje Gljubavi: *meam etiam rebellem ad Te compelle propitius voluntatem*. Ah! kolikoje, Puce Israelski, kerstianske Dusce, koliko dobar Boogh oniem, koisu pravedna Sarza. Kolikosu draghi stani tuoi Gospodine Kreposti, sgeli, i skoncjavase Duscja moja sa pribivat u tuojem Dvorim. Sarze moje, i put

moja obradovascese u sgivom Boggu. Booghje sada djelak moj isbrani, jamu rekoh, i opet velim, dachju obslusgit gnegou sakon. Gorkiste, ah gorki Sarzu momu semaglski otrouni ploddi, er samo sgjudi, moja Duscja, s' Boggom mirno pribivati.

Djella prie S. Pricestjegna.

PRie negh pristupisc, Duscjo kristianska; na blagu onu Gosbu Andiosku, rasmis eglja, da gljubounik Nebeski, Sgjudjeni Jesus, Vjerenik privjerni ovako govori Tebbi. Ja cistochju gljubim, ja darivam svaku krepos: isctem serze podnisgeno, u gnemuje moje pocivagne. Pripravimi, Draga, veliku Tarpesu, i uccinitchju s' Tobbom Vasam sajedno s' mojem uccenizim. Ako hocchjesc, da ja doghjem k' Tebbi, i pribivam s' Tobbom, iskoriepi is tebbe svaku grescnu sgillu, i occisti stan tuoga serza. Istjeraj vas sviet, i svaku pobunu slobaa, pokli svaki gljubounik priprauglja najboglje, i najljepsce mjesto svomu gljubjenomu, erese u temu posna chjuchjenstvo onega, koi prima drago cegljade, i zjegneno. Alli snaj, dasse Ti nemosgesc podobno pripraviti s' dostojanstuom tvojeh djelaa, prem dasse spraugljasc sue godiscte, i nemislisc odruggomu; nu po samom millosti mqjom tebbije

dopufctěno priftupit k' mojom Tarpefi, koliko da jedan Prosjak budde fafvan na gofbu koga bogatza, ida nejma ciem pofnat gneggovu blagodarnos, nego famo s' ponifgenftvom, i s' fahualom. Cini ono, fcto mofgefc s' tuoje ftrane, i cini s' pomgnom, ne fa obicjaj, alli fapotrebu, nu s' pofctegnem, i s' gljubavim primi tuoga Gofpodina Bogga gljubjenoga, koi fe doftoi docchi k' Tebbi. Jafam oni, koi famte fafvo, jafam fapovidio, daffe ova Gofba cini, jachju nadomjerit ono, fcto ti nejmafc, hodi, i primi menne. Dufcjo, Tifi famiera farza moga, tifidobit moje kervi, ti moje kragljeftvo, ti perivoj, ti rafkofcja. Nekfe cjuje tvoj glas u ufcim mojem, nekfe viddi tuoje lize, kakkonoti vjerne Golubize, uftannife Priateglizo, i doghi k'menni. Kadati udjelim millos bogogljubnofti, fahuali tvomu Boggu, ne erfi ti doftojna, nù er ja millofardje imam verhu Tebbe. Akoli nejmafc bogogljubnofti, neghfe chjutifc fuha duha, ftauno fliedi u molitui, ufdifaj, vappi, kuzzaj, ni priftanni, dokle ne primifc jednu kapglju moje millofti. Ti imafc potrebu od menne, ne ja od Tebbe, nitti dohodifc Ti fa pofvetit menne, nu ja dohodim fa pofvetit tebbe, i ufgechi tuoje pofgjude is nova na ukrotjegne profcjafctieh krivinaa. Nemoj derfgjat u mallom zjenni oveliki

dar, nù pripravi sasuom pomgnom serze tuoje, i primi dragovoglno tuoga gljubjenoga.

Allije trieba, dasse Ti pripravisc s' bogogljubnostim nesamò prie pricestjegna, nu josc, dasse ugnom usdersgisc sasvom pomgnom isa kakkosi primila bosgjanstuenno svetotajstvo, pokli snaj, dasse hocchje ne magne nastojagne poslië, negh sercjana priprava prie. Sascto dobro nastojagne, kojese kasge poslie jest druggo liepo dostojanstvo sa primiti vecchju millost. Ere od oule ishodi, dasse jedan cini nedostojan, tojest kadsc dava tajcjas neuredno na naslade ove semglie. Cjuvajse od velika govorégna, stoj skrovito, i usgivaj tuoga Bogga, pokli imasc u parsima onoga, koga vasaj sviet nemosgeti ugrabiti. Jasam oni, komusi dersgjan darovati svega Tebbe, na nacin da ne sgivesc vecchje u Tebbi, negh' u menni sasviem mirom, i pokojom.

Usdasi Dusce bogogljubne prie suetoga Pricestjegna.

TKocchjemi udjeliti, gljubgljeno moje dobro, datte ja naghjem sama, i tebbi odkriem sve moje serze, i tebbe usgivam, i zelivam kakko sgeli Duscja moja, ter dame nitko u temu pohuli, ni ikkakuo stuoregne usdersgi, nittme viddi, nu ti sam menni govorisc, à ja tebbi, kakkono besjede sajedno oni,

koise gljube, igostese u dragom Drusgbi! Ovo mollim, ovo sgjudim, dasse sjedinim s' Tobbom, i odjelim moje Serze od svieh stuari, i svetiem Pricestjegnom naucim vechma kuscjat stuari nebeske, i vjekovitte. Ah Gospodine Bosge moj, kadchju vas u Tebbi pribivati, a od mennese saboravit? mollimte, pribivaj ti u menni, a jachju u tebbi, i tako sadrusgeni buddimo vasda.

U istinu tisi moj gljubjeni, i isbrani is meghiu tissuchjaa, u komuje ugodno dusci mojom pribivati u svako dobba. U istinu Tisi moj smiritegl, u komuje priviscgni mir, i pravi pokoj, isuam koga nie druggo, negh bollest, trud, i nevoglja. U istinusi ti Boogh skrouni, i tuoj svjet nie s' Gljudim opakiem nuje govoregne tuoje s' podnisgeniem, i s' priprosniem. O' kolikoje sladak duh tuoj, Gospodine, koi sa ukasat tuoju sladdos prema sinovim, dostoiscse utjescitih s' prislatkiem kruhhom, koi slasi s' nebba. Doisto nie Naroda ikkakua toliko velika, da ima suoje Boggove tako sebbi blisgne, kakko Ti Bosge nasc jesi blisgjan suiem tuojem Vjerniem, kojem davasc blagovatti tebbe istoga, i usgivat sa gnihovu pokrjepu svakdannu, i sa usdighnuti k' nebbu gnihhovo serze.

Koije Narod toliko slavan, kolikosu Kri-

ftianni? Koje ftuoregne tolikko millo pod nebbom, kolikoje Duſcja boggogljubna u koju uljeſa Boogh ſa tjeſcitje s' ſobbom iſtiem? O millosti neiſrecena! o Daru priateglski! o gljubavi neiſmjerna udjegljena oſſobito Cjovjekku! Alli ſctochju ja vratit Goſpodinnu ſa ovu milloſt, i ſa toliku gljubau? Jamu nemogu uccinit ftuari draſge, neghmu darovat ſaſviem moje ſarze, i s' gnimega duboko sjediniti. Ondacchjeſe raddovati ſva unutergna moja kada moja Duſcja budde s' Boggom iſverſno ſadruſgena. Ondachje on rieti menni: ako hocchieſc ti pribivat s' ſamnom, ja hocchju pribivat s' Tobbom. A jachjumu odgovorit: doſtojſe Goſpodine ftatiſſamnom, ere ja ſgjudim draghe vogljе ftati s' Tobbom. Ovoje ſua ſgeglja moja sjediniti s' Tobbom moje ſerze. Ah! doghi moj Jeſuſſe, moj xivotu. Doghi dake Jeſuſſe dobri, i poſtavi tebbe u ſerze moje plemeniti bigljegh, i viſcgni ures. Vrello millosti, kladence ſgivotta doklechju bes tebbe uſdiſati? *Quemadmodum desiderat Cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus.*

Molitua prie S. Pricestjegna.

O Priſlatki, i prigljubjeni Goſpodine, koga ja ſada ſgjudim primit bogogljubno, Ti ſnaſe moju nemoch, i potrebu, ſnaſc, u koli-

kose salaa nahodim, koliko cestosam napastovan, smuchjen, i isgherdjen. Evo pristupam k' Tebbi sa liek, i pomoch, i mollimte, dame obradujesc, i podighnesc. Ja govorim s' tobbom, koi snasc svakaa, komusu occitta sva moja potajna, i koime sam isversno mosgesc pomoch, i obeselit. Ti snasc najboglje kojamisu dobra potrebnita, i kolikosam ja ubogh kreppostì.

Evo ja klecim prid tuojem velicjanstuom goo, i ubogh pitajuchi tuoju millos, prossechi tuoje milloserdje. Utjesci ovega tuoga gladna prosjaka, rasgri moju studen s' oghgnom tuoje gljubavi, prosvietli moje sljepillo s' drakom tuoga pristupa. Obratimi sve semaglske stuari u ghercillo, svakku tescku stuar, i protivnu u usterpienstuo, sve ljepote ovega svieta u tlacegne. Usdighni moje serze k' Tebbi na nebbo, i nemojme pustit, da iddem rasperscjan po ovom semgli. Ti sam od sada u naprieda buddimi sladak u vjeke, eresi Ti sam moja jescja, moje pitchje, gljubau moja, raddos moja, sladdos moja, i sve dobro.

Ah! dabbime s' tuojem doscjasctom rasgeggo, isvega priobratio u tebbe, sa da po millosti unutergnega sjedignegna, i po plamu goruchje gljubavi ja isidem jedan Duh s' tobbom. Nedopusti, dasse odjelim laccjan od tebbe, nù

djelluj

djelluj ſamnom milloſtivo, kakkoſi ceſtokrat djellovo cjudnovitto s' tuojem ſvetiem. A kojebi cjuddo bilo, kadbihſe ja po tebbi vas raſgeſgo, i ſuerſcio ſaſviem u menni, pokliſi ti ogagn, koi ſvegh goriſc, i nikada moſgeſc doſpiet, Tiſi gljubau, koja ciſti Sarza, i proſvietliva raſum, u tebbije ſvaka iſtina, pravi xivot, i iſverſno pocivagne.

Molitua Drugga.

O Priſlatki Goſpodine Jeſuſſe, Chjajko, Paſtieru, i utociſchje moje, kolikoje velika ſladdos duſce boggogljubne, kojaſe s' tobbom goſti na tuojom goſbi, djejom nie poſtaugljena drugga jeſcja ſa kuſcjati, neggo Ti jedini gne gljubgljeni. Bilabimi u iſtinu ſtuar velite raddoſti, ſuſe ronit ſaſuiem ſerzem prid tuojem velicjanſtuom, i s'goruchjom Mandaljenom plakat tuoje noghe s' ſuſammi priboleſtniem. Alli djeſe nahodi ova bogogljubnoſt? dje obilno ovo ljevagne ſvetieh ſuſaa? Doiſto prid lizem tuojem, i tuojeh Andjelaa ſve moje Serzé imallobi gorjet, i plakati rad veſſeglja, pokliſe Ti iſtinito nahodiſc u ſuetootajſtvu, prem da pokriven pod drughiem oblicem.

Pokli nebi moghle moje Senize Tebbe ſamjerit u ulaſćtitom tuojom ſvietloſti Boſgjanſtuennom, nu joſćter vaſaj ſviet nebi mogga

podniet bistrinu neismjernu tuoga velicjanstua. U ovemusi dake pogledao na moju slabbos, sakrivajuchise pod oblicem kruha posvetchjena. Ja primam istinito, i klagnamse onemu, komuse klagnaju nebeski Duoranni; alli ja josc u vjerri, oni u svomu lizu, i bes koprene. Triebaje, da ja buddem sadovogljan same svietlosti vjerre prave, i da putujem u gnom, dokse ukasge ljepi dan bistrine vjekovitte. A kad doghje ono, sctoje isversno, dospietchje slussgenstuo suetootajstuaa, er Blasgeni u slavi Rajskoj nejmaju potrebe tega ljeka, poklise bres svarhe radduju s' Boggom samierajuchi occitto gnegovu slavu, i is svietlosti u svietlost prio-brachjeni kuscjaju Bogga uputchjena kakko biasce is pocetka, i jest, i bitchje po sve vjeke.

Spomenujuch dva cjudessa, tlaccim, i mersim suakku raddos, er dokle ja ne viddim okkom okko moga Gospodina u gneggovom slavi, darsgim sa niscta sve ono, scto viddim, i csujem na ovom semgli. Timisi suiedok Gospodine, da niedname stuar mosge obradovat, niedno stuoregne sadovoglit, neggo Ti sam Bosge moj, koga sgjudim vighjet vjekovitto, alli ovo nie mioguchje, doklese nahodim u ovom placenom umerlosti. Zjechja cessa potrebnitoje, da ja terpim; i da sgelim, pokli Gospodine i tuoi suetzi, koi jur kragljuju slavodobitni s' tob-

bom ù Raju, budi na femgli tekkalissu s' velikkom vjerrom, i s' hrabreniem ufterpienstuom doscjasctje tuoje slave. Ja vjerujem ono, sctosu oni vjerovali, i uffam ono, sctosu oni uffali, i' darsgim stanovitto dacchju po tuojom millosti dopriet dje i oni doprieste. U tolikochju putovat u Vjerri, pokriepglivajuchime s' isgledom svetieh. Imam josctter svete kniggke sa obradovagne, i sa sarzalo sgivjegna, alli vathu suega imam prisveto tuoje neproziegneno Tjelo sa obranu, i utocistje ossobito.

Pokli sposnam, dami dvije stuari najvecchje trebuju, bes kojeh nebih mogo tarpjet nevoglni ovi sgivot, tojest jescja, i svietlost. Radi cessa menni nemochnu udjeliosi sa utiehu Tjela, i Dusce sveto, pricisto tuoje Tjelo, i odvecchje postaviosi tuoju riec kakkono svicchju prid nogam mojem. Bres ove dvije stuari ja nebih mogo dobro sgivgljet buduchije riec Bosgia svietlost Dusce, a tuoje suetootajstuo iest kruh xivotta neumarloga. Ovese moggu josctter nasivati dvije Tarpese postaugljene od ovamo, i od tamo u blago S. Zerkue. Jednaje Tarpesa S. Otar, na kojomje S. Kruh, tojest neproziegneno Tjelo Issukerstovo, druggaje sakon. Bosgjanstuenni, koi sadarsgi svetii naukk, i ucci pravu vjerru, i vjerno vodi do uutergnega mjesta sveta. Sahuaglivamti Gospodi-

ne Jesusse svietlosti od vjecne svietlosti sa ovu Tarpesu suetoga nauka, kojusinam udjelio po svetiem tuojem Prorozim, Apostolom, i Naucitegljom. Ah! dopusti, dasse ja buddem okoristit.

Onime ucce pomgnju varhu spassegna moje Dusce, oni kasgju menni pravu krepos, i cestitost. Po gnimma ja snam, daje uboschtuo duhouno blago, daje ponisgenstuo jedina slava, daje blagochja u tughjem uvriedami cjasno hrabrenstuo, da put kalvaria jest put Raja. Ovi ovi nebeski nauk bila svietlost moja, na dalecce tmasti sujetti, uklonitese od menne smertna nukovagna svieta varovitta. Moj Jesusse udjelimi, da primajuchi tebbe popiem sajedno s'Tobbom svu svetignu sakona tuoga, ter ne vecehje na svietounu, negh na Nebesku buddem u naprieda djellovati. Tako buddi.

Oudi is nova posgjude, i usdasi. Opetse vappi sasuiem Serzem dogbi dake dobri Jesusse, i postavistebbe u nasce serze obilni bigljegh, nebeski ures. Kakko sgeli sgedni Gljegljen kladenaz vode, tako sgjudi Duscja moja Tebbe Bosge. O Jesusse pravo dobro, o Jesusse kraglju mira, o Jesusse vrello millosti, o Jesusse naucitegliu blagochje, i ponisgenstua, o Jesusse vjerni Gljubounice!

SVETO PRICESTJEGNE

Djella nakon S. Pricestjegna.

BUduchi doscjo u tuoje Parsi Jesus kragl mira, Otaz gljubesglivi, utjescitegl primillostivi, misli Duscjo kristianska, datti on govori ono, scto na veceri napokognom recce svojem Apostolom: *scitis quid fecerim vobis?* snascli Ti koi veliki, koi neismjerni darsam tebbi uccinio? Ti po tebbi jesi jedno nevoglno stuoregne: *tu es miser, & pauper, & cæcus, & nudus* (Apoc. 3.) i sviem tiem uccinihte sada xivo pribivaliscte Bogga, nu prigljubjenu chjer Bosgiu: *quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri* (Jo. 1.) i jur Andjeli s' nebba gledaju s' svetom nenavidostim tuoje usviscegne.

Kada Jakob Patriarka uljese u kucchju Labanovu, taj cjas od ubogga, koi on bjesce, ucciniga obilna, i bogatta. Alli ah! Koliko vecchje Jesus sin Bosgii cestitu uccini menne, i usnnosgnu s' doscjasctjem svojem! Sctocchju lake ucciniti sadovoglno sa sposnatti, i sahvalit toliko veliku dobrocinzu, i sa saplatit Dar toliko nedohitan? *O anima*, rietchju s' svetiem Agustinom, *quid faciemus Domino Deo, a quo tot bona accepimus?* O moj Gospodine, o Saznjero moje gljubavi, kadabihti poklonio i neb-

bo, i femglju, i fahualio tebbi s' uftim fvieh Andjelaa, i fvieh Gljudi, nifctabih fviemtiem ifpunnio. Sctochju dake, fctochju uccініti? jafe flatko fmuchjam, i gubbimfe u faccjughjegnu, i raddofti. Rietchju s' Daviddom, *daffe obradova ferze moje, i put moja u fgivom Boggu, ere ifnagbje Gherliza febbi Ghniefdo, djecchje poftavitti fvoje Pticchje. Ah! Kakuiffu tuoi otari, koliko blaghe, i flatke tuoje Gofbe Gofpodine krepofti, moj kraglju, i moj Bofge.* Rietchju s' Pukom vjerniem: *o fveta Jefcja, u kojomfe Iffukerft prima, fctujefe ufpomena gneggove mukke, Dufcjafe milloftim punni, i dofcjafcte flave davafe bigljegh nammi.* Rietchju s' Mariom Djevom: *ufuifciva Dufcja moja Gofpodina, i rafveffellife dub moj u Boggu fpaffiteglju momu.* Suatchju iva ftuoregna, datte hualu pored famnom, s' femghje, i s' nebeffaa, povjedatchju po ivem fvieti; daffe *potuerdi verbu menne Bofgie milloferdje.* Ter nebi dofta opproftitmi, dobri chjajko tolike flobbe? nebi ifpunno utjefcitme tuojom milloftim, ogherhutme s' parvom sjajnom haglinizom, urefitme perftenom, koije parften Sinovaa Bofgieh? Hocchjefcme od vecchje s' tobbom iftiem napitati! A kojaje u temu fgeglja tuoja? fcto ifctefc od menne s' tolikjem pomillovagnem moj jedini Gljubounice? ne druggo negh farze moje. *Fili*, cjujem glas priflatki,

ʃli præbe mihi cor tuum. Buduchi ovako, pridraghi moj Jeſuſſe, jate ſluſcjam s' poniſgeniem ſrameſglivſtuom, i darivamti ſve ovo moje uboggo ſarze raſtopgljeno u gljuveniem Plamim. Buddi Ti moj ſavaſda, i evo jaſam u vjeke ſluſgbeniza tuoja. Obratiſe k' menni moj gljubjeni, erje Rajſka ſladdos Duſce moje u tuomu lizu. Etto ljepſi moj jedini, i iſbrani, tuoije pogled pun dragochje, i milloſti.

Vjerujem ſtanovitto, da ti vjecni, neumarli Boſge pribivaſc u momu ſarzu, tebbe gherlim ſaluom Duſcjom, i klagnamtiſe poniſgeno. Uſfam, da s' tuojem doſcjaſctjem udjelitchjeſcmi vjecno ſpaſſegne vele vecchje negho kadſi uliceſo u kucchju Zaccheovu, od koga bi receno; *Hodie ſalus domui huic facta eſt*. Htiobih imat u perſima ſerze Seraſinſko ſa gljubit-te neiſmjerno; i akko neſnam, illi nemogu gljubitte kolikobih hotio, i derſgjan bio, hochjute ſanajmagne primit s' vappiegnem velikka Greſcnika, koi ja jeſam, pitajuchi tiſſuch krati proſctegne mojeh griehaa. Vajmeh! kakko mogoh omraſitſe jednomu Boggu toliko gljubeſcglivu, i blagodarnu? Priſlatki moj Jeſuſſe, pokli ſada u menni pribivaſc, nemojſe ikkada od menne odjeliti s' tuojom milloſtim: *ne permittas me ſeparari a te*, nittiſe odjeli s' priſtupom teleſniem, ſctomi prie ne poſvetiſc Du-

scju, i napunniscme s' tuojem blagosovim: *non dimittam te, nisi benedixeris mihi*. Blagosovi moj Bosge chjuchjenstua moja, blagosovi moje misli, blagosovi moje pohlepe, i prighnuchja, i dopusti, dasse nighda vecchje odalecju od tebbe u vjeke. A ti majko prisveta pomosime, mollimte, s' tuojom priporukom, i snaj, datti nechju vratit tuoga sina, koga dersgim; u persima, akkomi ne isprosisc od gnegga ove millosti. Amen.

MOLITVA

Sa isprossit gljubav Bosgiv.

JEsusse privjerni Gljubounice, Bosge moj, i sve dobro moje, sarcjano sgjudim ugoditti samomu tebbi, poklonit-ti vasda, i na svakom mjestu pristojnu slusgbu, posnat tuoju prisvetu vogllju, i posnanu gljubesglivo, i vjerno ispunitti. Alli kadchje ovo bittti? Ah kadse nechje u menni isnach stuari tebbi ussione, kadchje bit u menni sve ono, sctoje millo sarzu tuomu?

O moj Gospodine kadchjuse, vaskolik posvetiti na tuoju slusgbu? Dostojalase sato tuoja dobrotta isverscitti barso goruchje sgeglje moje sa tuoju slavu, moje spassegne, i Korist Iskargnega. Ah dabbise ispunila u svjem, i svegh prisversna tuoja voglja! Bosge Dusce

moje, moj kraglju, i moj Gofpodine, kadbimi do odabragne da pitam, i ifproffim fctobih htio, nebih jur drugo pito, nitti pitam, negh da tuoja flauna voglja u menni, po menni, u fviem, i po fviem, u fvako vrjeme, i u fvakom mjeftu budde dragovoglno ifvarfcena.

O priflatki Jefuffe! Kadchje bitti od fvakoga pofvetchjeno privifcgne tuoje Imme? Kadchje fvakomu bit occitto tuoje kragljeuftvo? Kadchjefc gofpodovat u fviem Narodim o gljubavi moje Dufce? Kadchju vas gorietti, i rafstopitfe u Tebbi? Kadchjefcmi bitti fve u fviem ftuarima, i jur vecchje niedno ftuoregne bitchje ugodno menni? Ah! moj Bofge uffagne moje udjelimi blagodarno fve ove draghe, i fgiudjene millofti, i cjuj glas potrebe moje po blagocchi tuoga farza fa flavu prifvetoga Imena tuoga o Jefuffe, o Jefuffe moj fgivottu. Amen.

Drugga Pribogogljubna.

NEkme pofvoi, i priufme, flatki Jefuffe, rafgefgena, i medena krepos tuoje gljubavi, koja uljefla u moje ferze, i ifciftila, i famamila fva unutargna moja fa da na nacin goruchjegh Plama vas ja gorim, vas dofpiem u menni, tebbe fama miflim, tebbe fgjudim, tebbe chjutim, tebbi ifvarfno ugodim, i ne-

rasdjeglivose sadrusgim s' Tobbom. O prislatki Gospodine kadchjescme svega priobratit u tebbe? Kadchjute isvarsno gljubit, i blagosivgljat u svako dobba? Kadchjute sagarliti sasuom Duscjom mojom? O moj Gospodine Kadchju menne istoga, i vassaj sviet sa tuoju gljubav potlaciti? O Bosge, o xivotu, o pokoju kadchjese sasuiem svojem mogujstuim moja Duscja s' Tobbom sjediniti? O Gospodine Jesusse Kriste dopustimi sasuiem sarzem, s' punnom sgegljom, s' pohlepnom Duscjom usdisati k' Tebbi, i s' prislatkom gljubavim pocivati u Tebbi, koisi pravo blasgenstuo, slava, Raskoscja, svietlos, mir, gljubav, raddos, i ugodnos. Upisci millostivi Gospodine tuoje ranne u mom sarzu s' neproziegnenom tuojom karvim, da u gnimma ja sctiem tuoju bolles, i gljubav, i slatka uspomena tuojeh ranaa vasda sgive u potajniem moga sarza, i bolles tuoje mukke svakki dan ponovise u menni, i gljubav gori. Cini, da svako stuoregne budde gorko, a sam Ti buddesc sladak u mom sarzu. O dobri Jesusse! cini, idatte gljubim sveghto vecchje: sladka ma gljubavi cini, da ja posnam s' koliko neismjernom gljubavim gljubiosi, i gljubisc menne. Prigljubesglivi Jesusse htiobihte gljubit, alli bes tebbe neumiem, nitti mogu ikakae stuari. Jesusse ma gljubavi

cini, da ja umrem rad tuoje gljubavi, i udjelimi jednu gljubav ponisgenu, harnu, i stataunu. Jesusse propeti sa menne postavime u tuoje sarze, i s' strielam tuoje gljubavi svegame proghi, i sladko isranni. Jesusse gljubavi privessela, i prislauna kadchju vas bit opit tobbom? Kadchjute vidjet, i zelovat? Kadchjuse tako sjedinit s' tobbom, datte u niccem uvriedim, i nemosgemse ikada rasdjelit od Tebbe? Nachse bes Tebbe mennie svestanna bolles, i gnekka varsta smarti vjekovitte. O prisladki Jesusse klagnamse tuomu slaunom Imenu, i sarcjanose priporucivam Tebbi; *uni me tibi intime; & miserere mei*. Nù cjuj moj Jesusse prigljubjeni, cjuj o svjetlosti mojeh senizaa, cjuj moj chjajko prigljubesglivi ono, scto prossim sasviem uffagnem: nemojmi bitti osctar sa moje Griehe, nu ziech dobrote tuoje primi molbe slughe tuoga, i udjelimi sgjudjeni plod moga prossjegna, velim odrjescegne mojeh Griehaa po priporuzi slaune Djevizze tuoje majke Marie, moje Parcize, i svieh tuojeh svetazaa, Tako buddi.

Usdah Dusce Gljubovnize.

AH! moj Bosge jate gljubim, eresi pridostojan bitti gljubgljen. Ti moj Jesusse mennesi na krisciu sagarlio: podniosi cjaule,

kopglje, i mnogga potlacegna, neisbrojne bollesti, snoje, skoncjagna i smart prigorku sa moju gljubav. Sasctote dake nechju gljubit Jesusse prigljubesglivi kakkosi Ti gljubio menne? Tako takote gljubim, i gljubitchju samo eresi Ti Boogh moj.

Molitua S. Bonaventure.

GOspodine moj Jesusse Hriste ah istrieli s' tuojem rannam, moje Sarze i s' tuojom karvim opi moju pamet, da djegodse obratim, sueghte propeta viddim, i suescto usbuddem vighjet zargljenomise prikasge s' tuojom karvim, nekka tako vas hlepechi k' Tebbi niscta isuam tebbe ja mogu isnachi, niscta vidjet isuam tuojeh Ranaa. Ovo buddi moja raddos, Gospodine, dassam ragnen pored s' Tobbom: ovo buddi unutargna moja mukka, rasmiscgljagne tuojeh bollesti. Nek ne pocine moje Sarze dobri Jesusse, dokle ne isnaghje Tebbe svoj pokoj, u komuse ispunille sve gneggove sgeglje, i prighnuchja. Amen.

Prikorisna molitua sedam rieci Gospodinovieh.

GOspodine Jesusse Hriste, koi u napokognem danu tuoga xivotta vissjech' o krisczu rekosi sedam rieci; i hotiosi, da ove prisvete rieci vasda darsgimo na pameti, mollim-

te primillostivi Jesusse, da po krepossti gnih-hovom prostisc menni, sve ono sctosam sakrivio, s' sedam smartniem griesim, s' oholastim, Lakomostim, Bludnostim, nenavidostim, Prosgdirlostim, sargbom, i Ljenostim. Gospodine kakkosi reko: *Occe prostiim, er nesnadu scto cine*, dopustimi, da sa tuoju gljubau ja prostim sviem oniem, koime vrjeghjaju. I kakkosi rekò dobromu Lupescju: *danascbjesc bitti samnom u Raju*, cini da ja tako sgivem, dà nà cjas smarti buddescmi rjeti: *danaskacbjesc samnom bitti u Raju*. I kakkosi rekò tuojom majzi: *xenno evo tuôga Sina*, a pak ucceniku: *evo matti tuoja*, cini, da tuojom majzi sadrusgime gljubav tuoja. I kakkosi rekò: *Eli eli Lamma Sabactbani*, tojes Bosge moj, Bosge moj sasctosi ostavio menne, cini, da ja reccem u svakkom suprotivi mojom, i tjeskochi: moj Occe, moj Gospodine smillujse menni nevoglnu Grescniku, i pomosime moj kraglju, i moj Bosge, koisime s' tuojom svetom karvim odkupio. I kakkosi rekò: *sgedansam* tojes spassegna Duscjaa, udjelimi, da ja vasda buddem sgedan tebbe, i tebbe gljubim vrello sgivieh vodaa, isvir svjetlosti vjekovitte, usrok raddosti, i prislatka mira. I kakkosi rekò: *Occe u tuoje Ruke pripo-rucivam Duh moj*, dopussi, da na mojom smarti slobodno ja buddem rieti: *Occe u ruke*

tuoje priporucivam moj Duh, i primime uputchjena k' Tebbi, eremisi. Ti postavio mjerru moga xivotta vremenitta. I kakkosi rekò: *dovarscenoje*, scto slamenuje suarhu trudaa, i bollesti, kojesi podnio sa nas, cini da ja cjujem u napokognem momu dahu tuoj glas prislatki: hodi Priateglizo moja, Draga moja, moja vjerenizo, poklisam odredio, da imaju suarhu tuoje sgjallosti, hodi u kragljeustvo moje sajedno s' Andjelima, i s' svetiem na vesseglje, rasckosce, i krunnu vjekovittu. Amen.

Na prossjegna Bosgie gljubavi, i sgarrecenieh millosti, miochjesc ovako dovarsciti.

Duscjo Issukærstova posveti menne.
Tjelo Issukærstovo spassi menne.
Karvi Issukerstova opi menne.
Voddo Parsi Issukerstovieh operi menne,
O dobri Jesusse uslisci menne,
I nedoputti, dasse rasdjelim od Tebbe,
Od nepriateglja huda brani menne.
Na cjas moje smærti sovi menne,
I stavime blisu Tebbe, date hualim
S' svetiem tuojem po sue vjeke Vjekaa. Amen.

Priporuka Djevizzi Marii.

O Dobra Mario! o priblaga Mario! o prisladka Mario! o Mario majko nascega

Gospodina Jesussa Hrista! punna millosardja, i blagochje! O Draga mario po velikom tuomu millosardju smillujse menni. O Prigljubgljena Mario mollimte sa neproziegnenu onu karv tuoga sina, kojuje htio prolit sa menne potisctena Grescnika, i s' gnome u gneggovu cjudnovittu Suetootajstvu napoitme, da pogledasc na menne ubogga, nedostojna, koi snisgeno prossim odriescegne, i sasivam sveto tuoje Imme. O Imme mariino! sladko imme, Imme mariino! drago Imme; Imme mariino! slauno Imme. A sctoje druggo Maria, neggo sviesda morra? Dake o Maria sa sveto tuoje Imme buddi menni *Maria* i svietli menni, koi brodujem po poghibnu morru ovega svieta, i nedopusti, dasse ja isgubim, komusi ti spassegne porodilla. Nemoj, dame pogubi slabbost, i slobba moja, koga stuori svemoguchja dobrota tuoga Sina, i odkupi s' neproziegnenom svojom karvim. O sladka Mario posnaj ono, sctoje u menni Jesussa Hrista Sina tuoga, i occisti ono, sctoje svietouno, i neuredne moje gljubavi. O pribiaga Mario! smillujse menni sada, kadje vrieme millosti, dasse ne utopim nadasve u Luzi spassegna. A kojubih korist imo u slaunom karvi tuoga sina, kadabih upò u vjecnu Propas? Nechjete martvi hualit, Djevizze Viscgna, pored s' Jesussom tvo-

jem Sinom, ni svi oni, koi ſlaſſe u Jas pro-kleti. O prigljubeſgliva Mario! o priſgjudjena Mario! O primirna Mario! O Mario, Mario, Mario Djevizzo prie Porodda, Djevizzo u Poroddu, Djevizzo po poroddu primime u broj tuojeh Sinovaa, i s' iſbraniem tuoga Jedinorodjenoga cini, da ja upiſan buddem. O Mario ſpaſſegne onieh, koi u tebbe uffaju, o Mario pomochi onieh, koiſe Tebbi utjeccju, o Mario ſladka Parcizo ſa moje Griehe, i moguchi ſctitu u napaſtim, o Mario majko naſcega Goſpodina Jeſuſſa Hriſta iſproſſimi pravo tlacegne menne iſtoga, i ſtuaari ſemaglſkieh, ter gljubav, i zjennu duhounieh, i nebeſkieh; iſproſſimi jakkos Duha ſvetoga prema odmetniem krenuchim mojeh ſvevogljaa: iſpitami o Mario pravi Poſluh, uboſctuo, i ciſtochju s' milloſtim, s' mudroſtim, s' blagochjom, i s' poniſgenſtvom po naukku, i hotienſtvu Sina tvoga, ſa datte mogu ſajedno s' gnime iſvarſno gljubit, ſlavit, uſgivat, i ſuarhu moga ſaſuagna, ſpaſſegne moje, i moga Iſkargnega ſrechno ſtecchi. Cjujme, i molli ſa menne, i ſa ſvieh onieh, koi ſaſivaju priſladko tuoje Imme, o Djevo Mario majko Boſgia, i majko milloſardja, kojom buddi cjas, i Dika po ſve Vjeke Vjekaa.

Akko

Akko *sgjudisc najvechje ugoditti Prislaunom Djevizzi, sabuali od gne strane Prisvetom Trojstvu na suiem Darim, s' kojemje uressi usuiscenu na nebesieb; terchje i ona sabualit Boggu na tuoje Imme, buducbite udionika uccinio toliko velika Svetootajstva.*

Occenas ec. *Sdrava Maria* ec. *Slava Ozu* ec.

KLagnamtise Vjecni Occe sajedno sviem Duorannim nebba, i sercjano sahuaglivam Tebbi na suiem darima a offobito na velikom mogujstvu, kojemsi uresio Djevizzu Mariu tuoju Chjer pridragu onda kadje bila usviscena na Pristoglje tuoje Slave. Amen.

Occe nasc ec. *Sdrava Maria* ec. *Slava Ozu* ec.

KLagnamtise Vjecni Sinu, koisise Cjovjek uccinio, i slavimte sajedno s' sviem Duorannim Nebeskiem, i sarcjano sahuaglivam Tebbi na sviem Darima, a offobito na velikom mudrosti, kojmsi uresio Djevizzu Mariu tuoju majku prigljubjenu onda, kad bi usviscena ob desnu tuoju u Slavi Rajskom. Amen.

Occenasc ec. *Sdrava* ec. *Slava Ozu* ec.

KLagnamtise Dusce sveti sajedno s' sviem blasgeniem, i sahuaglivam Tebbi na sviem darima, a offobito na velikom Gljubavi, ko-

jomſi raſgeggo Djevicianſko Sarze Marie Priſvete tuoje iſbrane Vjerenize onda, kad bi uſviſcena varhu Redaa Andioſkieh. Amen.

Poſdrav Boggogljubni Marii Djevi.

KOlikkoje kapagl vodaa, kolikkoje Sujeſdaa Nebba, kolikoje Blaſgenieh Duhaa, kolikko liſtaa Stabaar, kolikkoje travizaa na Livaddam, kolikkoje iſkaraa Oghgnja, kolikoje Perſginaa morra, kolikko jedinieh na ſvem ſvieti, kolikkoje moguchjeh ſtuari, toliko puttaa s' unutergnem ſerza moga poſdraugljamte o Priplemenitta, o Priſlauna, o priſladka, o prilijepa, o pridoſtojna Majko Boſgia, i priuſviſcegna kraglize Nebba, moja Goſpo Djevo Mario. Poſdraugljamte u jedinſtvu gljubavi, i pored Sarzem pridragoga tuoga Sina Jeſuſſa, i ſvieh tuojeh Gljubounikaa, i priporucivamſe tuojom dobrotti, i ſa Sina, i Slugu poklagnamſe Tebbi boggogljubno. Mollimte joſcter, damme primiſc pod tuoju obranu, i iſproſſiſcmi millos, da vas iſa Bogga buddem tuoj, a Ti buddeſc moja Goſpoghja, ſva moja raddos, moja pomoch, majka moja priſladka, i priceſtitta krunna moja. Amen.

NACIN

Sa korisnose sabaugljat u prisvetom Putu Krisciaj.

OUdi darsgim, boggogljubna Duscio, dassi podpunno uvjegbana varhu prisveta ovega, karvava Puta, kogga pocce cinit nakon usiscjasćtua Jesussova, kogga proglasi Puku karsćtenomu, kakkose ima cinit, kojase u gnemmu Privelikka Prosćtegnaa Stjecçju. Mislim dake samote ponukkovat, da nastoiscga sliedit Duhouniem nacinom, sa isvadit najvechju koris. Duhouni nacin, s' kojemse ponauglja slauni ovi put jest isgledagne pomgnivo u stupaje karvave, i bollesne Jesussa spassitelja; Ljepoje rasmiscgljat ranne, mukke, tlacegna, jadde, gorkosti, i skoncjagna; ter posgjalit Nazaranina gnimmi priklopjena, i do smarti dovedena; allije najboglje nasljedovat stupaje gneggove bosgjanstuenne, orusgjatse gneggoviem ponisgenstuom, blagochjom, usterpienstuom, i gljubavim. S' togga recce on placniem xenam: *Filiæ Hierusalem noljte flere super me; sed super vos ipsas flete, & super Filios vestros*. Prem daje sgestokka moja bolles, i jaje terpim dobrovoglno i sa vascju gljubau, nisti verhu gne nevate vasce suse, alli videchi vi unutergne vasce ranne, toliku oholas, gdje ja kragl slave nahodimse sa vas toliko snisgen, i

potlaccen, toliku Lakomos; gdje ja darivam karv, i xivot sa Cjovjekka, tolikke rasblude, i raskosce, 'ghje ja pripravedni Jagagnaz u modriosam radi bicjua, toliku sarcbu, kad ja nepravedno ismoren ustaa neotuoram sa tusgitse, toliku nenavidos, kad ja unisctiosam menne, sa Cjovjekka usvisiti, toliku Prosgdarlos, kada Gospodaru svakoga dobra pripraugljase pitchje Sgjucci, i Osta, toliku Ljennos na dobra djella, kad stuoritegl Suega svieta snoise u smartnom trudu sa spassit Dusce; videchi tolike neposluhe Boggu, i neposctegna, tolike psouke, ubojstua illi s' orusgjem, illi s' Jesikkom, Lupesctine, Lasgi, progonstua, i osvete, radi kojeh idde na smart oni, koije pocetak sgivotta, evo usrokka gorka placcja, evo sascto imate usdisati. Ter akko hochjete sljedit menne, odrezitese od vas istieh, usmite krisc, i hodte samnom: *qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat Crucem suam, & sequatur me*. Marsite proscjascte opacinne, tlaccite daune misli, odalecitese od smartnieh putaa, ostavite sve vasce Griehe, ter oplakani grosniem susam skruscegna, uporavite stupaje vasce put Goree kalvaria, sagarlite krisc vasc, i sliedite menne. *Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat Crucem suam, & sequatur me*. Tesckose cini mnosiem ovo govoregne:

odrezise od Tebbe istoga, usmi tuoj krisc, i slie-dime; allicchje vecchje tescko bitti cjutti onu napokognu riec: *odjelitese od menne prokleti, i pogbte u ogbagn vjecni*. Pokli oni samo, koi u suomu xivottu dobrovoglno sluscjaju riec kriscja, nechjese onda strascit ossude vjekovitte. Ovo slamegne kriscja bittichje na nebbu, kada Jesus doghje sudit: ondachje svi nasljednizi kriscja, koisuse u xivjegnu svomu u Propetoga spassiteglja isgledali, poch k' Jesussu sudzu s' velikiem pousdagnem. Cemuse dakle imma itko strascit kriscia, po komuse dopire do kragljeustua? U kriscjuje spassegne, u kriscju xivot, u kriscju obrana od nepriategljaa, u kriscju nebeska sladdos, u kriscjuse nahodi jakkos rasuma, u kriscju raddos Duha, u kriscjuje dobrotta krepossti, isvarsnos svetigne. Usmi dake tuoj krisc, i sliedi Jesussa, i doprietchjesc do xivotta vjekuvjecnoga. Onje otiscio na prieda, nossechi na Ramenom krisc, i umirje na kriscju sa tuoju gljubau; sa da i Ti nossisc tuoj krisc, i goruchje sgjudisc umriet na kriscju, er akko umresc sajedno s' gnime, i sgivgljetchjesc sajedno s' gnime, i akkomu buddesc Drugh u muzzi, bitchjesc drugh i u slavi.

Evo, najvechje djello nascega sahragnegna sadarsgise u kriscju, nittie druggoga Puta, sa

dovestitnas do xivotta, osvem puta svetoga krifcja, i suakdagnegh pomoregna. Hodi kud hocchjesc, i isti sctogod hochjesc, nechjesc nachi viscega puta gori, ni vechma stauna oudi doli, neghoje put spassovna krifcja. Odredi svakku stuar po tuojom vogli, sueghchjesc isnach sctogod sa podnieti, illi dobrovoglno, illi prema vogli, tako da sveghchjesc nach tuoj krisc na ovom semgli, pokli ollichjesc u tielu podnosit bollesti, ollichjesc u Dusci chjuchjet duhouna uzuigljegna.

Kadgodchjesc bit ostaugljem od Bogga, kadgod uvrieghjen od Iskergnega, i sctoje vecchje, cesto krat bittichjesc tesgjak tebbi istomu, ni po ikakvu putu mocchjescse oslobodit, illi odahnut, neghchjesc imat podnossit usterpieno dokle Boogh uschie, sascto Boogh hocchje, dasse naucisc podnossit suprotive bres raddosti, i dasse u svemu podlosgisc gnemmu, ter isidesc vechma ponisgen po putu suprotive.

Akko buddesc dobrovoglno nosit tuoj krisc, onchje nosit tebbe, i dovestit do sgjudjene svarhe, dje dospieva svakka bolles, prem da to nemosge bitti u ovem xivottu; akkoliga slovoglno nossisc, ti isti cinisc tegotan tuoj jaram, i tebbe morisc od visce, i sviem tiem triebaе, da tuoj krisc nosisc. Akko odmetnesc od Tebbe jedan krisc, bes sumgnje nachjesc

drugghi, i lasno tesgi. Mislisclise dake ti sam uklonit od one stuari, od koje niedan umarli moggoseje uklonitti? Koije svetaz bio na ovem svietu bes kriscja, i suprotive? Ni isti nasc Gospodin Jesus odkupitegl nascjose sa jedan dan bes bollesti, dokle biasce umarli na ovom semgli. Bi potrebnito, da Issukers terpi mukke, uskersne od mertuieh, i po ovemu putu uljese u svoju slavu. Kakko dake isctesc ti drugghi put isvam ovega jedinoga, tojes kragljeuskoga Puta kriscja.

Vas xivot Jesussa spassiteglja bii Krisc, i muccegne, a ti isctesc pokoj, i nasladu? Veomase varasc, akko druggo sgjudisc, negh podnosit trude, i jadde, er vas ovi umarli xivot punje nevogljaa, i sabigljesgen krisgim sasvieh stranaa. I koliko visce jedan napreduje u putu duhounomu, toliko tesge krisce nahodi, pokli mukka svoga isaghnagna usmnasgjase po napredovagnu svoje gljubavi. Nisctanemagne oni, koi na toliko nacinase nahodi uzvigljena nie bes pokrjepe, i raddosti, pokli sna veoma dobro, dasse tuori priveliki plod duhoupni po ustarpienstvu svoga kriscja. Sascto buduchise dobrovoglno gnemmu podlaga obracchja svu tegotu suprotive u uffagne bosgiega pomillovagna. I kolikoje vecchje satrenna put radi uzvigljegna, toliko vecchje krepostan cinise

duh po millosti unutargnom. I kadgodje toliko rasgesgen u posgjudi suprotivaa, sa da bise Propetomu svom spassiteglju prilikovo, dasse nebi ikkada htio nach bes bollesti, ere zieni, daje tovechma ugodan Boggu, koliko tesge mukke sa gneggovu gljubau tarpi. Ovo nie krepos gljudska, nù millos Jesussova koja toliko mosge, i tuori u slabbom putti, da scto naraunieni nacinom ona bjesgi to isto sgjudi, i garli s'goruchjem plamom svoga duha.

Nie ne stuar narauna nossit Krisc, Krisc gljubiti, satarissat Tjelo, i podlosgitga duhu, bjesgjat cjasti, dobrovoglno pogarde podnossitti; tlaccit sebbe istoga, i sgjughjet od innieh bitti tlaccen, podnossit ustarpjeno sctette, i suprotive, ter ne sgjughjet ikkakua dobra na ovem svieti. Akko pogledasc tebbe istoga; nechjesc po tebbi moch ikkakue ovieh stuaari, alli akko uffasc u Gospodina, bitchjeti udjegljena jakkos s'nebba, i sviet, i put bittichje podlosgeni tuomu Gospostvu, ter nittichjescse bojat istoga Djaula tuoga premsarditta Nepriateglja, akko usbuddesc orusgjan Vjerrom, i sabigljesgen Krisc jom Jesussoviem. Odluci dake kakko vjerna, i dobra sluga Issukerstova, odluci hrabreno nossit Krisc tuoga Gospodinna: pripravise tarpiet u jadnomu ovem xivottu mnoggo suprotivaa, i raslikieh mukaa;

trchjetise tako sgodit, gdjegod buddesc, i takochjesc doisto isnachi gdjegodse skriesc. Segglno popi cjascju Gospodinovu, akko hocchjesc bit gnegou priategl, i udionik gnegou. Boggu ostavi miso raddosti: nekka on cini, sctomuje vechma ugodno; nù ti prighnise tarpjet bice, i dracce, zienechi, dassu one velika raddos, pokli mukke Vremena ovoga niesu podobne sa saslusćit doscjasctu slavu, prem dabbi Ti sam podnio suakku bolles ovega svieta. I kad buddesc dopro, dattie sladka suprotiva, i milla rad Jesussa, onda misli, da idde dobro sa tebbe, sasctosi isnascjo Raj na semgli; a doktie gorko ustarpienstvo, i sgjudiscse sloboditti, sloje sa Te, er suprotiva koju bjesgisc, u svakkom mjestu sljeditchjete. Josc dabbi bio usuiscen s' Paulom do trechjega nebba, nebi sviem tiem bio isbaugljen od svakke suprotive. Jachjumu ukasat, recce Jesus, Kolika trebuje, da on podnosi ziech Imena moga. Ostajeti dake tarpjet, i podnosit, akko hocchjesc gljubit Jesussa, i gnemmu sluscit vjekovitto.

Orusgjan s' oviem mislim cini Put krifcja spravan isgledatse u bollesna spassiteglja pohodi sveta Postagna kalvaria. U Parvomu gledda Jesussa podlosgna ossudi Pilatovom, i uggodjena s' vogljom Oza Bogga, terga moli, dat-

ti udjeli isvárſno ugodjegne s' Bóſgiom vogljom u ſvakkom ſgoddi. U druggomu gledda Jeſuſſa priklopjena teſgkiem Kriſcem, terga moli, datti udjeli ſveto uſtarpjenſtuo. U Trechjemu vighi Jeſuſſa gdje pada nizza, termuſe priporuci, da podniſgi tuoje oholle miſli. U cetuartomu poſgjalli odkupiteglja ſuſretena od priuzvigljene ſvoje majke, i tu tako vappi proſctegne, i millosardje, ereſu i Jeſuſſa, i Mariu tvoi Grieſi uzvilili. U Petomu vidjetchjeſc Scimuna Cirenea, koi pomaga noſit Kriſc Jeſuſſov, i molitchjeſc, da i Tebbe uccini udjonika ſvetá Kriſcja. U ſceſtomu raſgledatchjeſc utieſcteno u platnu Boggogljubne Veronike bliedo Lize Iſſukarſtovo, mollechiga, daſſe duboko utieſcti u tuoje Sarze onda nadaſue kadga primaſc u Suetootajſtvu Otara. U ſedmomu raſmiſli Jeſuſſa iſnova ſvernuta na tle, i opet proſi u gnegga, da podniſgi tuoju Oholas.

U oſmomu pogledaj Iſſukarſta dgje nukka placne zene, da ljevaju ſuſe varhu ſebbe, i molliga, datti udjeli gorke ſuſe iſverſna ſkruſcegna u xivottu, i na ſmerti. U Devetomu raſmiſcglja Kraglja nebeſkoga trecki krat s' zarnom ſemgljom ſadruſgena, i moli, datti dopuſti pravo podniſgenſtuo pameti, i Sarza tuoga. U Deſſetomu imatchjeſc prid occima Pra-

voga Isakka na Gori velikoga Posvetilisćta, i tu svucena is svojeh haglinizaa, ter sgjuccim, i ostom napojena, i vappi sasuiem sarzem, datti udjeli toliko potrebnito ukrotiegne, i odrizagne od tebbe istoga, i sviech tasćtinaa svieta varovitta. U Jedanestomu proplaci Jaganza Bosgiega Kriscju pribjena, i molliga, da pricista gneggova Karv opere sve gherdochje tuoje Dusce, ec. U Duanestomu zvili isdahnuta tuoga Spassiteglja, i sarcjano vappi, da neproziegnena ona Smart budde tuoj xivot vjekuvjecni, ec. U Trinestomu Poklonise martvu Tjelu Jesussovu u krilu pribolesne svoje Majke, i isnova prosi millosardje varhu tuojeh opacinaa koje usrokovahu taku smart, i tolike mukke Djeve pripravedne. U Cetarnestomu sliedi do Groba tuoga martua Otza gljubjenoga, i moli, i usdisci, dasse pokopa u tuoje sarze, ter dasse nebudde od Tebbe vjeku odjeliti.

PUT KRISCJA.

Mollimose.

DJella nascja, mollimo Gospodine, nadiscjuchi prietezi, i pomagajuchi naslieduj, nekka suakka nascja molba, i Djello od tebbe vasda pocne, i po tebbi poceto savarscise. Po Issukarstu Gospodinu nascemu. Amen.

Djello Pokajagna.

EVo prid tuojem nogammi, dobri Occe; rasvighjena, i pokorna Sina tuoga. Kajemse, i bollim sasuiem Sarzem, varhu suega ersam uvriedio tuoju dobrotu neismjernu, koju gljubim, i gljubitchju varh svieh stuaari. Stauno odlucjujem s' tuojom svetom pomochim prie umriet, neghte vecchje jedino moje dobro uvriediti. Prosti menni Gospodine po velikom millosardju tuomu. Primime u broj slugaa tuojeh, ere niesam dostojan nasivatse tuoj Sin, pokli tescko uvriedih tuoje velicjanstuo.

Dopustimi mollimte sua ova Prosctegna, Kosja rasumiem namieniti jedno sa menne a sva ostala sa svete Dusce ocisccjegna po millosti tuojom. Amen.

Pjevagne pribodno.

S' Tobbom danas Gospodine
Hotiobih Krisc nossiti
Kuscjat gorke mukke ine
Bolesnate svud sljediti.
Momu Sarzu prislabomu
Ti daj jakkos, i vladagne
Da u putu sgjalosnomu
Ne cinimi doch na magne.

Slaunom karvi truda tuoga
Ti ſtupaje kaſgi menni,
Jachju ſuſam placcja moga
Oni oplakat briegh kameni.
Nime u jadnoj Gori ſmeta
Mochſe ikuda ſagubitti
Kadme u hodu tuoja ſveta
Budde gljubav upraviti.
Putujuchi put Parvoga Poſtagna,
Kad Jeſuſſa gljubav moju
Tiſi na ſmart oſſudio
Htiej Pilato rietmi koju
Krivinuje uccinio.
Nu pravednos iſtu ovako
Ako ſa grieh hoch uſeti,
Sa krivinu ljepu tako
Ah da mogu i ja umrjeti!
Moj Jeſuſſe, mukke tuoje
Ti u Sarze ſtavi moje.
I ovakochjeſe ponaugljati
Na ſvakomu Poſtagnu.

✠

POSTAGNE PARVO

Jesus ossudjen na smart.

Klagnamose Tebbi Issukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Krisçju tuomu sviet odkupio.

OVò parvo Postagne kasgenam kakko pripravedni Jesus isa bicejaa, Draciaa, i tlacegnaa bi ossudjen od Pilata na gorku smart Krisçja. A cemuse podlagasc takom ossudi moj Jesusse, negho sascto posnase u gnom privisçgnu vjecnu Voglju Otza Bogga, koi po putu tuoje smarti odluci dat Cjovjekku xivot neumarli? Ah dopusti, dasse ja buddem u svakkom sgoddi s' vogljom Bosgiom dobrovoglno ugoditti. *Occe nasc, Sdrava, Slava.*

Smillujse nammi Gospodine,
Smillujse nammi.

Snam, da Krivse Kasge u sebbi
S' Praude mukku tko podnosi.
Snam Pedepsa, da pri sebbi
Uccignenu slocchju nossi.
Nu akko Jesus bes pokoja
Hiè pritelcki Krisc nossiti,
Neismjernachje gljubav svoja
Nasce Griehe saplatiti.

Moj Jesusse ec.

POSTAGNE DRUGGO

Jesussu postaugljenje priteseki Krisc.

Klagnamose Tebbi Issukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Krisciju suomu sviet odkupio.

VIddim moga kärvava isragnena Otza Darvom Krilcja od vecchje priklopjena. Ah Jesusse Kolikoje tesgjak ti krisc, kogati Grescnizi svojem opacinam sagradisce varh Ramenaa! Ja buduchi majvechi Grescnik, mennise on pristoi, dajga dake menni, nummi i udjeli dobri Bosge pomoch, i jakkos, daga buddem hrabreno nossit. S' Tobbomse uporaugljam po putu bollesne Gore, u tebbije pokriepa moja. Svimichje trudi, i jaddi, sve dracce, i bollesti, sve nemochi, ubosctua, i suprotive lake bitti, kadse spomenem, da putujem u drusgbi Jesussovom. *Occe nasc* ec. *Srava*, ec. *Slava Otzu* ec.

Smillujse nammi Gospodine
Smillujse nammi.

Tko sviet rukom darsgi, i vlada
(Nemillosno cjuddo mnoggo!)
Cim utrudjen k' semgli pada
Nie tkobiga podpomogo.
Kad neharni Cjovjek pada

Gnega Krjepit Jesus hodi;
A Jesussu millos sada
Na svjetuse ne nahodi.
Moj Jesusse ec.

POSTAGNE TRECCHJE

Jesus pada parvi put pod kriscem.

Klagnamose Tebbi Issukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Kriscju tuomu sviet odkupio.

OVo Trecchje postagne kasgenam kraglja Nebeskoga s' zernom semgljom sadrusgena. Niesu ranne, nie nepristajno proljevagne karvi, negh nesuiesna oholas moja, kojateje, Privivscgni Gospodaru svega svieta toliko rusgno potlacila. A koi usrok imam ja sa usvisitse, kadsam prah, kadsam Grescnik od najvechjeh? Ah podnisgeni moj Jesusse ukrenimi pravi rasum, i posnagne potisctenosti, i ghardochje moje, tere snisgi, mollimte, usdighnute, lude, i varovitte moje misli, neka pored s' Tobbom gharlim onu semglju, od koje bih sastuccen, u kojuse do barso immam obratiti. *Pulvis sum, & in pulverem revertar.* Amen. *Occe nasc* ec. *Sdrava* ec. *Slava* ec.

Smillujse nammi Gospodine Smillujse nammi.

Cjujem,

Cjujem, gorki plač onoje
Uzujgljene Majke svete,
Isctuch, jeda dobro svoje
Meghju Vojskom ghjegod srete
Cjujem Sina gljubgljenoga
Riet: u miru Majko ostanni,
Snaj, da bolles sarza tuoga
Jacce od moje menne ranni.
Moj Jesusse ec.

POSTAGNE CETUARTO

Jesus sreta svoju prisgjallostivu Majku.

Klagnamose Tebbi Issukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Kriscju tuomu sviet odkupio.

KOlikoje bollestan samieniti ovi pogled! Jesus sin pokriven rannam! Maria Majka kopglem bollesti ustriegljena! Koju mukku davasc majzi o Jesusse! Koju sgjallos usrokujesc Sinu o Mario! Cemu tako gorki odgovori meghju vammi, koistese svegh gljubili? Ah! viddim, i zvilim, radi kleta Grieha moga. Prosti menni blaghi Jesusse, smillujmise Mario prigljubescgliva. Kajemse, ersam isranio toga Sina, bollimse, ersam uzvilio taku majku. Sveta majko cin, da chju-

tim u bolesti sarza moga ranne, i bolles Sina tuoga. *Occe nasc*. ec. *Sdrava* ec. *Slava* ec.

Smillujse nammi Gospodine
Smillujse nammi.

Ako s' menne tescke tako
Imasc mukke podnossitti
Cireneo nejma ikako
Tuoj Jesusse Krisc nossitti.
I kad ja sam sa svakoga
Mogoh Krisćti postavitti
Kakko nechju sa jednoga
Mochte u temu issmjeniti.

Moj Jesusse ec.

POSTAGNE PETO

Jesus pomosgen od Cirenea.

Klagnamose Tebbi Issukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Krisçju tuomu sviet odkupio.

U Ovomu petom Postagnu viddimo occitto, da Odkupitegl svieta hotioje sa samoga sebbe pogardje, udarze, i inne jadde, i bollesti, au Krisc svoj rasdjegliva meghju sobbom, i narodom Cjovjecjanskiem, buduchi sam krisc prisveti stauni put Raja. Akoje ovako, mollimte blagodarni Gospodine, ucciní i menne tuoga Krisçja Udjonikom. Ti

nossisc, sasve pravedan, tescko Bremme sa saplatit moje krivine; nu nekka ja veliki Gresc-nik buddemga nossit sa sadovoglit s' pravom Pokorom tuojom Praudi uvrieghjenom. Dopustimi cestu uspomenu tuoje pripravedne Ossude, s' kojom svakomu cinisc snatti u Vandjeglju, *da ako nebudde cinit pokorru u ovem xivottu, isnatchje vjecno isgubgljegne u druggomu.* *Occe nasc* ec. *Sdrava* ec. *Slava* ec.

Smillujse nammi Gospodine
Smillujse nammi.

Draggos imasc tusgno sada
Ljepo Lize me najdrasge,
U Tebbise punnu jadda,
Ista bolles milla kasge.
Da koliko bitchje dano
Usgivatte pak u Raju,
Kad u platnu prikasano
Satraugljujesc i u tem vaju.

Moj Jesusse ec.

POSTAGNE SCESTO

Jesus otren od Veronike.

Klagnamose Tebbi Issukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Krisçju Tuomu sviet odkupio.

UDjegliva, Duscio moja, gljubescglivi Jesus svoje bliedo lize bogogljubnom Veronizi; nù scto on rasumie s' takiem darom, negh iskoriepit is tuoga sarza tascte slikke ovoga svieta, ter sebbe pravo dobro utjescititi? Bjescte dake od menne otrouna liza, punna himbe, i isdaje, na dalecce slavo svieta bjeguciejega, ugasise neuredna gljubavi menne istoga, ugasi kleta sgegljo srebra, i slata, operime cista karvi Jaganza bosgiega, i Ti pravi gljubounice, jedini moj Pokoju Jesusse sa me ismoreni buddi vjecni ures Sarza moga. Kad[illegible]primim u svetootajstvu otara, cini, dasse po[illegible] u menni vjerna uspomena tuoje mukke, Ostarpienstuo, i tuoja blagocchja meghju tolikiem progonstuim, i tlaçegnim nekda buddu suakdanni moj isghled, [illegible]krjepa, O Jesusse dragh xivotu moje Du[illegible]men.

Oçce nasc ec. *Sdrava* ec. *Slava* ec.

Smillujse nammi Gospodine

Smillujse nammi.

S' udarazaa tesckjeh toli
Nesmotarna Vodza kleta
Vas ismoren, i pun boli
Jesus nizza padda opeta.
Vi kamegna tuarda u svemu
Mekscja od Sarza sad buddite,
Stuoriteglju ni vascemu
Vech stupaje sapriecite.
Moj Jesusse ec.

POSTAGNE SEDMO

Jesus padda drughi put.

Klagnamose Tebbi Issukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Kriscju tuomu sviet odkupio.

RAsmiscgljaj grescna Duscjo moja, kakko usrok ovega drugoga padagna bi nedospietna sarditos Karvnikaa, koi tuoga spassiteglja potizzahu, alli vele vecchje nestaunos tuoja u putu bosgiemu, radi koje Ti isnova u proscjascte griehe paddajuchi, ponaugljasc udarze, i cinisc potlacceno paddat onomu, koi vas sviet usdarsgi svojom desnizzom. Sasramise, i podnisgi vapechi ovako. Svemoguchi Odkupiteglju kolikkosi ismorem mojem krivinam, kojete silluju paddat, i poupaddat! Tebbise

ne ſamo dava noſſit teſcki kriſc, na komu immaſc umrieti, nû od vecchjeſi bes priſtanka muccen, i udaran, da nemoſgeſc ni mirno noſſit tegotno orudje tuoje ſmarti. Ah! Dake prigljubeſcglivi Jeſuſſe, koi ſvìem tiem nieſi karvavi put kalvaria oſtavio, dopuſtimi jakkos, da ja ighda ne priſtanem, u putovagnu dobrieh djelaa, nekka pridobivajuchi napaſti, i oprieke Nepriateglja buddem ſreehno dopriet do Pokoja, i Slave Blaſgenikaa. Tako buddi.

Occe naſc ec. *Sdrava* ec. *Slava* ec.

Smillujſe nammi Goſpodine
Smillujſe nammi.

Varhu mojeh gorkjeh jadaa
Hchieri Sjonſke ne zvilite
Plac, i ſuſſe vaſce jada
Na vas iſtieh obratite.
Zvil' i vaſce ſve nemire
Tuſcne xenne ohranite
Od Solime hude mire
Oboritſe kad viddite.

Moj Jeſuſſe ec.

POSTAGNE OSMO

Jesus govori Scenamma.

Klagnamose Tebbi Issukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Kriscju tuomu sviet odkupio.

SLuscjaj oudi, Duscjo moja, i rasmiscglja otajne rieci Bosgjanstuenogh tuoga Naucitteglja, s' kojemte nukka plakat ne gneggovu mukku, u kolikoje ova isvir svakoga nascega dobra, nù tuoje Griehe, koisu usrok svake gneggove bollesti, i skoncjagna. Buduchi ovako, o primillostivi spassiteglju, koisi jur plako varhu Groba Lazzarova, i varh neharna Grada Jerusalema, Tebbise utjeccem ponisgeno, i mollimte, dami dopustisc plakat varhu svake porase svieta scetettu, i porasu Dusce moje, i usrok tuoje smarti, koi jesu moi Griesi. Tjescitchjuse dake moj Bosge u dnevi, i u nocchi kruhom susaa mojeh, alli ne isprasno, kako uccinih doslje, bolechise samo sa isgubjegne bjeguchjeh stuaari, a ne kadsam isgubio blago tuoje millosti. Plakatchju u naprieda, i mollimte da placcem do cjassa smarti, nù sa ovu jedinu suarhu, ersam uvriedio Tebbe dobro neismierno. Amen.

Occe nasc ec. *Sdrava* ec. *Slava* ec.

Smillujse nammi Gospodine
Smillujse nammi.
Docim straſcnu Gorru gleda
Naſc ſpaſſitegl miſli u trudu,
Daje uſit ima ureda,
A ſa mnoſieh bit ſaludu.
Ova miſo s' nemilloſti
Tac nemillo Sarze uſtreſe,
Da od mukke, i ſlabboſti
Smartniem trudom ukideſe.
Moj Jeſuſſe ec.

POSTAGNE DEVETO

Jeſus padda trecchi put.

Klagnamoſe Tebbi Iſſukarſte, i blagoſiugljamo Tebbe, Koiſi po ſvetomu Kriſcju tuomu ſviet odkupio.

EVo trecchjom ſvernuta na tle, i pleſana kraglja Andjelaa, ſa dabbi-ti, Duſcjo karſtjanſka podpunno naucilla pravo poniſgenſtuo, i miſli, ſpoſnajuchi tuoju potiſctenos, i ſarza, ſgjudechi radi nedoſtojanſtua tuoga pogarde, i tlaccegna, i Djelaa bjeſgechi ſve himbene ciaſti ſvieta bjeguchjega. Ah Jeſuſſe kolikkoſu raſlicne miſli, ſgeglje, i djella moja! Goih doſlje miſli vjetra, ſgjughjeh zjennu, kojamiſe ne priſtoi, iſkah Slavu, koja leti kakko ma-

gla. Al videchi tuoje Velicjanstuo jur trecchi krat sasma potlaceno, sramujemse, i smutchjujem, terte mollim trecchjom, i mollitchju bes pristanka, da svemoguchjom tuojom desnizzom snisgisc ohollu moju glavu, cinechimi sviesno rasumjetti, da kakko Ti hotiosi prie pastit, pak na Gorru velikoga Posvetilisćta usiti, tako da i ja imam pastit, i snisgitse akko sgjudim dopriet do Gorre blasgenoga Vjekuvjecjanstua. Amen.

Occe nasc ec. *Sdrava* ec. *Slava* ec.

Smillujse nammi Gospodine
Smillujse nammi.

Snam, korabglja sveta ikada
Bes sastora svoga nebi,
A Gospodin, kije vlada
Neprokriven, nagh u sebbi.
Cemu Bosge moj Jedini
Sad nebbesa zknese tako,
Ter ne slase Serafini
Prikrit naghos ljepu ovako?

Moj Jesusse ec.

POSTAGNE DESSETO

Jesus svucenje is suojeh haglinaa.

Klagnamose Tebbi Issukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Kriscju tuomu sviet odkupio.

VIdechi ti, vjerna Duscjo, svucena is svojeh haglinizaa, nu sa boglje rieti, is nova bicevana tuoga Gospodina, i josc od vecchje prigorkjem sgjuccim napojena, sasramise radi toliko tuojeh tascinaa, i salihosti, terse utezzi dobromu tuomu ozu molechi ovako. O priuresceni, pribogatti kraglju Serafinaa pristojnose smuchja ispraznos moja, ereme prikaraju gola, i karvava tuoja prisveta uda zjechja tasctieh isuanscinaa, s' kojem nastojah naresit potiscteno, nedostojno, grescno ovo moje Tjelo: ogharcena takodjer tuoja usta pripravedna ossughjuju prosgdarlos moju, kojati pripravi cjascju toliko otrounu, i jedovittu. O moj Bosgjanstueni spassitegliu poklite viddim toliko ubogga, i toliko uzvigljena dopustimi, dasse ja odrecem sa vasda od isprasnosti svieta varovitta, i ukrotim netriesna moja chjuchjenstua, sa dasse Tebbi u svemu o pravi naucitegliu ubosctua, i ukrotjegna buddem sl kovati. Amen. *Occe nasc* ec. *Sdrava* ec. *Slava* ec.

Smillujse nammi Gospodine
Smillujse nammi.
Viddim vecchje prid occima
Dobro moje polosgeno,
Ghdi na tuardu darvu ima
Osctriem Cjaulim bit pribjeno.
One Ruke svom kreposti
Ke is niscta sva stuaraju,
S' kojom vajmeh! nemillosti
Tescki magli udaraju.
Moj Jesusse ec.

POSTAGNE JEDANESTO

Jesus polosgenje, i pribjen cjaulima na Krisc.

Klagnamose Tebbi Issukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Criscju tuomu sviet odkupio.

AKo niesi bes chjuchjenstua, i bes sarza, Duscjo odkupjena s' karvim onom pripravednom, zvili oudi, i posgialli tuoga Jesussa videchi sada s' tolikom nemillostim Kriscju pribjene gneggove prisvete ruke, i noghe, ter smutchjena priblaga unutargna, kosti rasparscjane, obollestno sve pricisto ono Tjelo. Na udarze tesckieh magljaa vape uccenizi Jesussovi, skoncjavase Maria pribollesna majka,

i ti neharnizo ſuſſe roſnech prigoruchje uſdiſci, i moli, da ona karv pricista budde oprat ſue unutergne tuoje gherdo chje, da one rann prisvete buddu uresit tuoju Duſcju, da oniosctri Cjauli buddu Kriſcju pribit ſve neurede ne tuoje poſgjude. O jagance Boſgjanstueni koi diſgeſc griehe ſvieta dighni s' moga ſarza ſue ono, ſctoje neugodno tuojem occima, ukreni u me blagochju, ustarpienstuo, gljubav, i ſve ino, ſctoje ugodno Tebbi, i podobnoje uccinitme praviem naſljednikom Kriſcja tuoga. Amen. *Occe naſc* ec. *Sdrava* ec. *Slava* ec.

Smillujſe nammi Goſpodine
Smillujſe nammi.

Sa ne vighjet ſtraſcnu od vecchje
Suoga stuorza ſmart ovaku,
Sunze krie punno ſmechje
Markljem tminnam ſvoju ſraku.
Sviet treſeſe s' gorka jadda,
Tuardi mramor placce od boli,
Sveti ſaſtor is nenada
Raſkidaſe vas na poli.

Moj Jeſuſſe ec.

POSTAGNE DUANESTO

Mre Jesus na Krisçju.

Klagnamose Tebbi Isukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Krisçju tuomu sviet odkupio.

G Ljudska Pameti isgubgljena u luddostima svieta himbenoga uporavi Krisçju tuoje misli, nu rasgledaj sctoti kasce umiruchi tuoj dobri Otaz i Naucitegh Bosgjanstueni. Kasge gljubav molechi sa svoje nepriateglje: Kasge harnos priporucjujuchi Ivannu svoju majku, kasge bogogljubnos molechi Oza Bogga kasge uboscstuo u svojom golotigni, ustarpienstuo podnosechi smartne mukke, gljubomor obrachjajuchi jednoga Lupesçja, blagodarnos, darivajuchimu Raj, napredovagne nehotechi s' Krisçja sichi, ponisgenstuo tarpechi klete poagharde, i uvriede. Kakvesu tuoje misli? Koga sliedisc? alli spassiteglja, alli nepriateglja? Kajse, i boli govorechi placniem glasom. Spoviedam pribolesni moj Jesusse, da griesi moi, misli, rieci, i djellovagna raslika, nu opriecna tvom naukku prisvetomu bjehu nemilli karvnizi, koite tako strascno pribisce k' Krisçju; alli sctomi ostaje, neggo prossit tuoje millosardje? Ah: prostimi prosti dobri occe, i

smillujse menni. Ako Ti umiresc sa me Krisçju pribjen; evo i ja sa Tebbe umirem svietu, ter propignem na Krisc sa vasda sve putene sgeglje moje. Çini, da tuoja smart prisveta budde moj xivot vjekovitti, usmnosgni posspjesçjan odkup Dusçjaa ociscchjegna, obilna pomoch Zarkue svete, sa koju umiresc Vjerenice prigljubesçglivi. Amen.

Occe nasc ec. *Sdrava* ec. *Slava* ec.

Smillujse nammi Gospodine
Smillujse nammi.

Slimjen s' Krisçja Sina tada
Sgjallostiva Majka prima,
Na rukahga punna jadda
Martua u svoj skut usima.
Kros occise gne issljeva,
Sarze u susah rastopjeno,
Bljedo garli, i zeliva
Ono lize Bosgjanstueno.

Moj Jesusse ec.

POSTAGNE TRINESTO

Jesus skinut s' Krisçja, i postaugljen u skut prisvetoj majzi.

Klagnamose Tebbi Issukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Krisçju tuomu sviet odkupio.

NU pogledaj Dusçjo gresçna martuo ono bljedo Tjelo meghju zelovim, i susami Marie kraglize Muçenikaa. Ah! koi osçtri mac proghje ono Sarze prigljubesçglivo, videchise ona Majka ostaugljena od svoga Sina, Sirotta od svoga Oza, Udovizza od privjerna Sarucnika. Sadrusgi s' gnome i tuoje susse, terse priporuci na ovi nacin: O Jesusse xivotu neumarli, sinu Bogga xivoga, i pravoga Tebbise martvu Klagnam u krilu tuoje priuzvigljene Majke, i sajedno se' gne mukkam, i bolliestima prikasgivamte Bosgjanstuenom Ozu u odkup moje suscgne Dusce, i u millo posvetilisçte sa svega Naroda Gljudskoga, molechite, da kadte moja Dusçja primi xiva, i slaugna u svetootajstvu Otara uccinisçje dostojnu cjutti mitis neprozjegnenih pomasagnaa tuoje millosti Bosgjanstuene; neka i priuseta od tuoje dragochje budde hodit sa Tebbom nebeskiem Vjerenikom, dokle dopre sagarlitte u blasge-

nomu posvojegmu Slave Rajske. U tolikomi prosti grescni usrok tuoje smarti, smillujmise i Ti priblaga Majko sasma uzvigljena radi slobaa mojeh, terme cjuvaj u napried od menne istoga, i od prighnutchjaa mojeh neurednieh. Amen. *Occe nasc* ec. *Sdrava* ec. *Slava* ec.

Smillujse nammi Gospodine
Smillujse nammi.

Ja od Groba nechju ovoga
Ikadase odmaknuti,
Dok ne viddim martua moga
Gospodina uskarsnuti.
Silnoj smarti rjetchju tada
Bes ikakua straha, i smechje
Tuoja slava ghdie sada?
I opet rjetchju ghdie vecchje?

Moj Jesusse ec.

POSTAGNE CETARNESTO

Jesus postaugljen u Grob.

Klagnamose Tebbi Issukarste, i blagosiugljamo Tebbe, Koisi po svetomu Kriscju tuomu sviet odkupio.

RAsmiscglja na svarhu, Duscjo pravovjerna, bogogljubni nacin, s' kojem postaugljaju prisveto ono Tjelo u Grob novi, i stuchiga postavili kakkomuse klagnaju snisgeno,

no, i bollesni svoj plac usmnasgjaju. Sadrusgise i Ti s' onom dobrom skupsctinom, ter ovako moli Spasiteglja tvoga. Moj Jesusse, svietlosti nedohitna, i priliepi uresu Raja, koisise dostojo sa tri dni bit pokopan u tmaitu Grobu, oslobodime, mollimte, od Sjenaa strahovitieh Vjecne smarti, kakkosi isbavio is tamnizaa Limba svete Oze, i Pravednike. Nu scto najvechje sgjuelim, pokopase moje Dobro u me Sarze, nittise ikada djeli od menne. Utjescti u moja unutergna tuoje prisvete Ranne, nit dopusti, da uspomena Karvava tuoje slaune mukke buddese u viek smarsit u mom Duſci. Tako buddi.

Occe nasc ec. *Sdrava* ec. *Slava* ec.
Smillujse nammi Gospodine
Smillujse nammi.

Suarha Pjevagna Marii uzvigljenoj.

S' Tobbom Majko gljubescgliva
Pod krifcemchju stauno stati,
Dami udjelisc millostiva
S' Tobbom susse proljevati.
S' takjeh mukaa, gorke cesti!
Trepti u menni Sarze moje,
Rad gljubavi, i bollesti
Tescke chjutim nepokoje.
I josc da bih vecchje moggo

Chjutjet mukke hotiobih
Er s' bollesti jacce, mnoggo
vecchju millos dostojobih.
Nu kad buddem s' Tobbom bitti,
Uffam, dachje bolles tuoja
Moje Sarze naucitti
Vasda terpjet bes pokoja. Amen.

Oudi rezi pet Océe nasc, Sdrava, i Slava na cjas prisvetieh pet ranaa Issukarstovieh.

Occe nasc ec. Klagnamtise prisveta ranno desne ruke, i mollimte da po dostojanstvu one bollesti, koju radi tebbe ochjuchje moj Spassitegl udjeliscmi millos prave bollesti mojeh Griehaa na cjas smarti moje. Amen.

Occe nasc ec. Klagnamtise prisveta ranno ljeve Ruke, i mollimte, da sa onu bollos, koju s' tebbe occhjuchje moj spassitegl udjeliscmi millos, da nikada buddem upastit u Grieh smartni. Amen.

Occe nasc ec. Klagnamtise prisveta ranno desne noghe, i mollimte, da sa onu bolles, koju s' tebbe ochjuchje moj spassitegl udjeliscmi obranu, i sahranu od svieh prjevaraa, i napastovagnah pakljenieh na cjas moje smarti. Amen.

Occe nasc ec. Klagnamtise prisveta Ranno ljeve noghe, i mollimte, da sa onu bolles, koju s' tebbe occhjuchje moj spassitegl ja bud-

dem primit ſua Zarkouna Suetootajſtua na cjas moje ſmarti. Amen.

Occe naſc ec. Klagnamtiſe priſveta Ranno parſi Jeſuſſovich i mollimte, da po tuomu doſtojanſtvu ja buddem primjen u blaſgenu druſgbu Andjelaa, i ſvetazaa u Raju. Amen.

Sceſti Occe naſc namjeni ſa one ſvete Oze Pape, Koiſu dopuſtili, i potuardili ova velika proſćegna, i ſa potrebe Suete Zarkve.

PJESAN

U pomoch ſvetich Duſcjaa ociſcchjegnja.

IS propaſti me Krivine,
O moj Raju vappim k' Tebbi,
Ah! ovakoj pri potrebi
Uſliſcime Goſpodine.
Ah s' milljegnem ploc moj ſretti;
Ah vappjegne molbe moje,
Cin, da blagbe uſci tuoje
Pomno uſbuddu raſumjetti.
Ako o gljudſkoj bojuch ſtocchi,
Tanko uſgledaſc grjehe umarle,
Tkochje, o Boſge, ſtraſcne, i varle
Tue pedepſe podnjet mocchi?
Snam, pri Tebbi ſuagh pribiva:
Millos prema ſkruſcenijme:
Snam, da ſakon tuoj uccime,

Datte cekkam millostiva.

Tjem smilljegne moj Duh tuoje
Po besjedi tuojoj cekka,
Er prostegne tve do vjeka
Tuojmi govor obechjoje.

Cjujte o Vjerni: sve me uffagne
U gneggovoj jes pomochi:
I vi uffajte ugn do nochi
Od najparve strasge dagne.

Scgnimje millos svegh jedina:
Pri gnemje odkup usmnosciti,
Onchje svoj Puk odkupiti,
I opraudat od Krivinaa.

Pokoj vjecni daj Duscjama,
Kesu u mukah Gospodine,
I srak sgjughjen nekaim sine
Vjekovitta tuoga Plama.

℣ Od vrata Pakljenieh
℟ Isbavi Gospodine Dusce gnihove.
℣ Pocivale u miru
℟ Amen.
℣ Gospodine uslisci molitvu moju
℟ I vapaj moj k' Tebbi priscjo.

Mollimose.

PRavovjernieh Bosge svieh stuoritegliju, odkupitegliju, Duscjami slugaa, i slusg-benizaa tuojeh podaj odpusctegne svieh grie-

haa; nekka prosctegne, Kojesu vasda sgjughjele milliem proscegnem buddu stecchi. Koi sgivesc, i kragljujesc s'Boggom Ozem u jedinstvu Duha svetoga po sve vjeke vjekaa. Amen.

℣ Pokoj vjecni daruj gnima Gospodine
℟ I svietlos vjekuvjecna svietlila gnima.
℣ Pocivale u miru.
℟ Amen.
℣ Dusce svieh Pravovjernjeh martvjeh po millosardju Bosgiemu pocivale u miru.
℟ Amen.

Odgovorna Pjegna Suetomu Antunnu od Padue.

O Cjudessa! po Kjem sada,
Smartse, i tughe uklagnaju:
Bjesci napas, gubba opada,
Nemocbnizi sdravi ustaju.
Padda s' morrem guosdje opako,
Uda od Tila, i sve stuari
Isgubjene vrjeme u svakko
Prosu, i Sljeccju mladi, i stari.
Od nev[illegible]je gorke, i gljute,
Od pogbibja on nas brani
Nek svjedoce svi, ki cbjute,
Ossobito Padovani.
Padda s' morrem guosdje opako,
Uda od Tila, i sve stuari

Isgubjene vrjeme u svakko
Prossu, i stjeccju mladi, i stari.
Dajte Trojstvu, kevas vlada
Slavu Dusce svekolike:
Ko bi s' parva, buddi sada,
A ko sada buddi u vjeke.
Padda s' morrem guosdje opako,
Uda od Tila, i sve stuari
Isgubjene vrjeme u svakko
Prossu, i stjeccju mladi, i stari.
Mollise sa nas sveti Antune;
Dasse dostojni uccinimo obechjagna Issukerstavieh.

Mollimose.

ZArkvu tuoju Bosge Blasgenoga Antuna. Ispovjednika tvoga molitua odlucena obesselilla, da duhouniem sueghjer nadarena pomochima, radosti dostoise vjecne usgivati. Po Gospodinu nascemu Jesussu Issukarstu, koi sgive, i Kragljuje Boogh po sve vjeke viekaa. Amen.

PRISTAVAK PARVI

Varhu raslikieh Prosctegnaa Pravovjerniem dopusctenieh.

TKo posdrauglja Iskargnega svoga s' oniem milljem posdravom, koi govori *budglje*

Jesus, i tko na to odgovara: *vasda buddi*, illi *tako buddi* ſtjecce peſet danaa proſćtegna; i ovo dopuſti Sveti Otaz Papa Siſto peti u Bulli, koja pocigne: *Redditurі*; nu od viſce po dopuſćtegnu Benedetta Trineſtoga dobiva drughe ſtoo danaa proſćtegna. Tko boggogljubno imenuje Imme *Jeſuſſovo*, illi imme *Mariino* ſtjecce duadeſti i pet danaa.

Tko imma dobru obicjaj tako poſdraugljati, i odgovorati, illi imenovati iſto ſlauno Imme Jeſuſſovo, ako na cjas ſmarti s' uſtim, alli Sarzem (nemoguchi s' uſtim) buddega ſaſuati, dobiva proſćtegne iſpunno. Siſto Peti u recenom Bulli.

Tko bogogljubno ſluſcja, alli govori Miſſu ſtjecce tries tiſſuchjaa, i oſſamſtotin godiſćtaa proſćtegna, kojeſe moſge namienit na nacin pomochi Duſcjami *ociſcchjegna*. Tries tiſſuchja po dopuſćtegnu Innocenzia Pape cetuartoga; oſſamſtotin po dopuſćtegnu Urbana cetuartoga, Martina Petoga, Siſta cetuartoga, i Eugenia cetuartoga, kojeh ſvaki dopuſtioje ſa ſvaku Miſſu dvjeſti godiſćtaa proſćtegna. Ovako Lamuſka u oſmini ſabavaa duhounich na liſtu ſceſet, i parvomu.

Tko govori pet *Occe naſc*, i *Sdrava* oa cjas mukke Iſſukarſtove, i bolieſti Blaſgene Djeve ſtjecce deſſet tiſſuch godiſćtaa proſćtegna po

dopusctegnu Leuna Pape X. svjem pravovjernniem uccignenu po molbi Bratchje S. O. Francesca. Ovako prid prisnaniem Otzom Dominicom Viva u Pristauku Proscteg naa, i ostaliem.

Tko govori trechi dio Rosaria dobiva pet godisctaa, i toliko putaa cetresti danaa proscte- gna po dopusctegnu Sifta cetuartoga prid Navarrom, Gobat, i inniem. Od vecchje na nacin onieh, koi govorru Krunizu S. Brigide stjecce stoo danaa prosctegna sa svaki *Occe nasc*, i stoo sa svaku *Sdrava Maria*; i ako svaki dan sa sve godiscte budde ti trechi dio prisvetoga Rosaria govoriti, jednom na Godiscte na dan koimudrago, ispoviedajuchise, i pricestivajuchi, ter molechi sa mir kragliaa, i Poglavizaa Kristianskieh, sa iskoriepjegne krivovjerre, i svete mattere Zarkue usviscegne dobiva ispunno Prosctegne, kojese mosge josc namienit Duscjami Koje u Occististchju, illiti u Purgatoriu pribivaju. Alli Rosaria imadu bitti po obicjajnon blagosougljena od Otazaa Reda Pripovjedalazaa. Ovako skoro dopusti, i napomenu Benedetto XIII. kakkose nahodi u odluzi svete Skupsctine Prosctegnaa datom na 13. Aprila 1726.

Tko govori *Sdrava Maria* ec. stjecce scesset danaa prosctegna po udjeljegnu Ivanna Pape Duaesti, i drugoga, i Urbana cetuartoga. To-

li govori *Sdrava Kraglize*, (diacki. *Salve Regina*) dobiva cetresti danaa prosctegna; tolise Klagna glavom slauniem Imenom *Jesussa*, i *Marie* dobiva prosctegna duaest danaa, illise glavom Klagna na *Slava Otzu* stjecce triest danaa; illi klekne prid Prisvetiem Sakramentom ima dvjesti danaa prosctegna; illi gljubi sveti Krisc, dobiva godiscte, i cetresti danaa po dopusctegnu Klementa cetuartoga, i recenoga Ivanna XXII. Ovako Viva, i ostali; toli govori: *Blagosougljeno bilo svoto, i neozkuargneno Sacetchje Blasgene Djeve Marie*, stjecce prosctegne stoo Godisctaa po udjeljegnu Ghargura Petnestoga u dobba 1621.

Misnizi, koi prie Posvetilisćta govore: *Ego volo celebrare ec.* dobivaju prosctegne peset danaa dopuscteno od Ghargura XIII. misnizi, koi sctiu missu; prie negh poghju na Otar, stjeccju prosctegne cetres danaa udjeljeno od Ivanna Pape XXII. koi govore na svarhu Offizia Bosgjanstuenoga molitvu od Suetoga Bonaventure slosgenu, tojest: *Sacrosanctæ, & individuæ Trinitati* s' occenascjom, i sdravom mariom stjeccju odrjescegne pomankagnaa uccignenieh po gljudskom slabbosti u govoregnu istoga Offizia, po dopusctegnu Leuna X.

A po millostivu udjeljegnu Klementa VIII. stjeccju odriescegne svieh sakrivjegnaa, illi pro-

puictagnaa u missi, ter profctegne dvietissuchje, i trista godisctaa svi misnizi, koi govore sljedechju molitvu.

Mollimte prisladki Gospodine Jesusse Kriste, da mukka tuoja budde menni krepos, kojom bio ja pokriepjen, oparcen, i obragnen, da ranne tuoje buddu menni jestojska, i pitchje, kojemse tjescio, opio, i nasladio, da okropjegne tuoje karvi buddemi opragne svieh griehaa mojeh; da smart tuoja budde menni slava vjekovitta: u oviem buddimi pokriepjegne, raddovagne, sdrauglje, i sladdos Sarza moga. Koi xivesc, i Kragljujesc u vjeke vjekaa. Amen. Illi Diacki: *Obsecro Te dulcissima Domine Jesu Christe, ut passio tua sit mihi virtus ec.*

A Ivan XXII. dopusti odriescegne mukke pristojne tissuchju smartniem griesim, i prosctegne deset tissuch godisctaa oniem Misnikom, koi bogogljubno isa misse klecechi govore Molitvu, koja sliedi.

Duscjo Issukarstova posveti menne, Tjelo Issukarstovó spassi menne, karvi Issukarstova opi menne, voddo parsi Issukarstovieh operi menne, snoju Issukarstove osgivi menne, mukko Issukarstova pokrjepi menne. O dobri Jesusse uslisci menne, u Ranne tuoje sakri menne; ne dopusti, dasse ja raslucim od Tebbe,

od nepriateglja huda brani menne, na cjas moje smarti sovi menne, sapoviddi, da ja doghjem k' Tebbi, i postavime blisu tebbe sa da s' svetiem Andjelom tuojem tebbe hualim u vjeke vjekaa. Amen.

Oni, koi pratte sveti sakramenat Putovni, illiti *Viatik*, Kadase nosi na nemochnika, i to s' suietchjom usgesgenom, stjeccju prosctegne sedam godisctaa, i toliko putaa cetres danaa: Koi pratte bes suietchje dobivaju prosctegne pet godisctaa, i toliko putaa cetres danaa. Koi ne moggu po sebbi, ter suiechju poscigliu, dasse nossi po drusiem, stjeccju prosctegne tri godisctaa, i toliko putaa cetres danaa. Ovako dopusti Innocenzio XII. na pet Genara 1695. Odvisce koi nemogu pratit sueti Sakramenat, ter govoru jednom *Occe nasc*, i *Sdrava* po missli suetoga Otza Pape dobivaju prosctegne stoo danaa po dopusctegnu Paula V. na tri Novembra 1606.

Oni koi iddu na molitvu cetres Uraa, i sa jednu urru molle, stjeccju prosctegne tri godisctaa. Koi iddu na Zarkovni Prohod, koise cini illi na pocetak, illi na suarhu recene molitue, akoje to u Stolnom Zarkvi, dobivaju prosctegne deset godisctaa, akoli u inniem Zarkvam, stjeccju prosctegne pet godisctaa. Koisu obicni u tiem bogogljubniem sabavam, jed-

nom na Godisčte u dnevi od Biskupa odredjenom ispovidjeni, i pricestjeni dobivaju prosčtegne ispunno. Ovako dopusti Ghergur XIII. na pet Aprila 1580. u Bulli, koja pocigne *quam uberes*.

Oni, koi na udaraz Svonna u slamegne usdighnutchja Prisvetoga Sakramenta na missi buddu kleknut, i moliti, illi u kucchi, illi na putu, ec sa suaki put stjeccju prosčtegne jednoga godisčta. Oni paka, koi sa tu svarhu uljesaju u Zarkvu, i tu u receno Vrjeme Prisvetom Sakramentu Klagnajuse, dobivaju sa suaki put prosčtegne dua Godisčta.

Oni, koi u Suetcjane dnevi, pravo pokornose ispovjedaju, i pricestivaju, sa suaki put stjeccju prosčtegne pet godisčtaa. Koisu obicni jednom na miesez ispovidjetse, i pricestit, i u Suetkovinam Gospodina nascega Jesussa Krista, Blasgene Djeve Marie, svieh Apostolaa, i Suetoga Ivanna Karstiteglja, sa suaki put dobivaju prosčtegne deset Godisčtaa. I jednom na godisčte u Suetkovini ossobitom grada, illi mjesta ispovidjeni, i pricestjeni stjeccju ispunno prosčtegne. Ovako dopusti sgarreceni Ghargur XIII. na deset Aprila 1580. u Bulli, koja pocigne *Ad excitandum*.

Oni, koi na slamegne Svonna u vecer klecechi govoru: *Andio Gospodinov navjesti Marii*,

i ſace po Dubu Suetomu. Sdrava Maria ec. Evo ſluſgbeniza Goſpodinova, buddi menni po rieci tuojom. Sdrava ec. I riecſe uccini put, i pribiva u nammi. Sdrava ec. Stjeccju proſctegne iſpunno po dopuſctegnu Adriana VI. kakkoſe povjeda obchjeno s' Pellizarom, Gobatom, Eſkobar, Rodrikuez, Lezanom, Dianom, i oſtaliem.

A tu ſkoro na četernes Aprila 1724. Benedetto XIII. dopuſti ſviem Pravovjerniem pravo-pokorno iſpovidjeniem, i priceſtjeniem, koi u jutro, illi u podne, illi u vecer na ſlamegne ſvonna klecechi buddu rieti ſgarrecenu molitvu, i buddu molit po miſli ſuetoga Otza Pape iſpunno Proſctegne u jedan dan ſvakoga Mjeſeza, koigod dan budde Pravovjernik po ſvojom vogli iſabrati. U oſtaliem paka dnevim gotiſcta, kadgod to buddu ucciniti, tojeſt Iſpovieſt, i Priceſtjegne, i mollu po miſli Papinom, dopuſti proſctegne ſtoo danaa, kakkoſe ſctie u gnegovu Brevu, koi pocigne *Injunctæ nobis*. I ova dva Proſctegna ni u ſvetom Godiſctu oſtaju uſteghnuta, kakko iſtomaci iſti Benedetto XIII. na deſet Genara 1725.

Oni, koi oko ure nocchi na ſlamegne ſvonna Klecechi govore Pjeſan *Deprofundis*, illi jednom Occenaſc, i Sdrava Maria s' molituom: *Pokoj viecni ec.* u pomoch Duſcjaa *ociſcchjegna*, koigod dan to cine, ſtjeccju proſctegne ſtoo

danaa; i koi sa sve Godisćte tako mole, u jedan dan godisćta od svakoga Pravovjernika po svojom voghi isabran, ispovidjeni, i pricestjeni stjeccju prosćtegne ispunno po dopusćtegnu Klementa XII. u Bulli, koja pocigne: *Cælestes Ecclesiæ thesauros* datom na 14. Agosta 1736.

PRISTAVAK DRUGHI

Varhu bogogljubnosti Dusciami Ociscchjegna.

NIE dostojniega, ni isvarsniega djella Bratinske gljubavi, osuem djella onoga, s' kojemse prighne jedan Karstianin, sa oslobodit is tesckieh mukaa ter u slavu vjecnu privestiti svete Duscje Ocisćchjegna. Nemogu ikako ovo vjecbagne propustiti; er na suarhu besjedise oudi o Duscjami, Koje, buduchi svetotuornom millostim uresćene, s' millostim napokognom okrugnene, jesu bes ikakue sumgne draghe chjeri Otza nebeskoga, sestre prigljubjene Sina Vjekuvjecnoga, isbrane Vjerenize Duha Suetoga. Nu, Premdassu zjechja toga kraglize odredjene sa sjajnieh Stolaa vjekovitjeh, ne buduchi one podpunno u ovem xivottu Bosgiom Pravdi sa svoje slabbosti sadovoglile, ni otarle sasviem s' pristojnom pokorom ostanke, sasve malle, svojeh griehaa, triebaje da

saplatu u onem oghgnu xestokomu, dasse mucce, dasse bole, da sgorko zvike, i plakaju. Najmagna gnihova mukka u onom Tamnizi strahovittom, kakko recce Anselmo sueti, vecchjaje od svieh najtesgieh, i najgorieh mukaa xivotta ovoga, pacek pristauglja sueti Cirillo Alessandrinski, da sve bollesti ovega xivotta jesu pokriepe, i raskosce prema mukkam, kojese u Ocisecchjegnu chjute. O dobri Bosge, terje moguchje, da svesctose podnjelo na ovem svieti mnoggo doisto, i vellko, magneje, nisctaje, raskoscjaje kadse prilikuje ne jur s' najvechjom, nu s' najmagnom mukkom onega Isaghnagna pribollesnoga?

Ah! dabbi sanajmagne u toliku jaddu, u tolikom jasu bollesti, i skoncjagna samjerile one uzvigljene Dusce sgjudjeni sdrak svietlosti vjekovitte, dabbi kojugod pokriepu ochjutjele u onemu, koije sam pokrjepa, i utjeha svieh bolnikaa, i mucenikaa; alli kakko? buduchise sna po vjerri, da ziechja gnegga najvechjesu uzvigljene, daje on prigled prisgjudjeni gnihovieh susaa, i usdahaa, daje on mjerra neismjerna, kakko veli medousni naucitegl, gnihovieh mukaa, i bollesti: *tanta pœna, quantus ille*. Sviem dassu u Tamnizi, i u pedepsi, snadu nisćta nemagne, da oni isti Boogh, kojih cisti s' oghgnem, i s' biccima pravde svoje neoz-

kvargnene, terje gnimmi Sudaz ſtrahovitti, jes i Otaz prigljubglivi u iſto dobba, jes Vjerenik priſladki, jes Kladenaz gnihova mira, i pokoja; jes ſamjera ſve dragoſti, i blaſgenſtva. A koih moſge uſdarſgjati, da ne hlepu k' ſvomu dobru? A koja miſo moſge ſuarnut s' Priviſcgnega Karvavi gnihov pogled? a kojaih moſge ſabava utaſgiti? Ondi doli nie drughe gljubavi, negh Boſgije: nie prilike oſvem Boſgije: nie himbe, nie iſpraſnoſti: ſve kaſge, i povieda, da jedini Boogh jes ſve dobro, vas pokoj, ſvaka ſladdos, ſvaka raddos, ſadovoglnos Sarza gljudſkoga, i blaſgenſtvo.

Allije trieba joſc bit na dalecce. Imaſe ondi ſpoſnat kolikoje teſcko nepoſluſcjat ſapovjedi jednoga Bogga, kojaje neſvies trajat vrjeme iſpraſno, koja nepomgna varhu ſebbe propuſcțiti u xivottu djella boggogljubna, molbe, ſaduſgbine, poniſgenſtua, i pokoru. Dake imamo cjutti gorke tuſgbe onieh Duſcjaa priuzvigljenieh. Imaju do barſo, iſtinaje, imaju one pjevat u Druſgbi Andjoſkon Pieſan veſſeglja jaganzu Boſgiemu, alli u toliko trebbuje ſada pobogljetſe radi gorka gnihova placcja, s' kojem iſgovaraju nammi ſuſam vecchje, negh riecima. *Ego vir videns paupertatem meam in virgâ indignationis ejus*. Vajmeh! teſcka ſcibikka Boſgie ſarcbe udaranas, i mi viddimo naſciem

ſciem Senizam i uboſctuo naſce, i gne oſctrinu ſtrahovittu. *Tantum in me vertit, & convertit manum ſuam*. Ciniſe, da ſva tegotta ſvemoguchje one Deſnize varhu nas nevoglnieh uporaugljaſe. *Edificavit in gyro meo, circumdedit me felle, & labore*: obkruſgeneſmo i ſidovim, i s' veriggam, ſajaſene u Plamim oghgnevitiem, u pedepſi gorkom meghju inniem, i najteſgjom. *In obſcuris collocavit me, quaſi mortuos ſempiternos*. U tminamſmo ſakopane na nacin duſcjaa oſſudjenieh, nit viddimo ſlabba ſdraka mi kojeſmo ſa vjecnoga Sunza odredjene. *Sed & cum clamavero, & rogavero excluſit orationem meam*. I varhu toga nejmaju doſtojanſtua prid nebeſkiem Otzom bolleſna vappjegna naſcja, ni priporuke prigoruchje.

Ovako zvili, i placce tuoj Brat, tuoja Seſtra, Otaz, matti, Rodjak, Priategl, Saructnik, Duſcja iſte tuoje varſte, i naravi o Karſtjanine, o Karſtjanko. Nu kadbi bila i Duſcja najvechjega tuoga Nepriateglja imobiſe gannut, i ſmillovati. Jedan dobar Redovnik vighje u duhu mukke Ociſcchjegna, i kakkoſe pourati u ſe, cjujte, recce, o Goſpodo ovu iſtinu, koju ſakletuom potuardujem: damie tkogod uccinio najteſge uvriede, ubiome, popalio moja dobra, i oſramotiome po ſvem ſvietu, ter dabihga viddio podnoſit one mukke, ſovem

Bogga u svjedogbu, da sa oslobodit ga od gnih, ne samo jednu, negh tissuchju smarti podniobih, pokli ono, scto vighjoh nadhodi bes ikakue mjere sue, scto umarli moggu kuscjat mukaa u ovem xivottu. Ako ovo sa najvechjega Nepriateglja, scto dake sa najdrasgega Priateglja? Govorasce bogogljubni oni Zerkougnak u prilizi, allije prava istina, da sve one muccene Dusce jesu nammi najgljubesglive, najvjernie Priateglize. *Onesu*, kakko govori sveti Bernardo, *sjajnom haglinizom millosti s' varhu Glave dodno noggaa obucene*, i ziechja togha punnesu Bosgie gljubavi, i bratinske, harnesu nasciem dobrocinstvim, pomgnivesu na potrebo nasce; er sviem da nemogu sebbe pomoch, buduchi isuam bitchja putounoga, isuam vremena xivotta umarloga, u komuse samo, po Bosgiom naredbi, mosge dostojati, nisctanemagne, biusci Bosgie Priateglize, dosta moggu, i mnoggo cine sa pomoch nascju. Tose occima viddi, i rukom tice. Tkobi isreko suakdagne gnihove utjehe, pokrjepe, i obrane? nekka slusgi sa svieh istinito svjedocjanstuo svete Katarine is Bologne: *mnoghe millosti*, recce ona u gne xivottu, *mnoghe millosti*, *kojemi bjehu s' nebba sakratjene, od ocistiscchjami biahu blagodarno dopuscтene*. Dersgjanstuoje dake, pristojnoje, korisnoje pomagat u svako dobba one

ſvete Duſce, koliko uzvigljene radi ſuojeh mukaa, toliko moguchje, i pomgnive varhu potrebaa naſcieh. Tko moſge ſvetiem Poſuetiliſctim, nek ne propuſti toliko poſpjeſcjan, i moguch odkup, erſe ondi Boſgiom Pravdi prikaſgiva iſta pripravedna karv Jaganza nebeſkoga. Tko nemoſge radi uboſctua po temu putu, a on neka moli, cjuje ſvete miſſe, namjeniva ſveta Proſctegna, cini ceſto put Kriſcja, prikaſgiva Boggu inna dobra djella, i uſtarpienſtua, nadaſve nekaih ſarcjano pripo- ruciva Djevizi Marii, kojeje vlaſctito djello matterinſko kriepit, tjeſcit, i u Slavu vjecnu privoditi ſvete Duſce ociſcchjegna, buduchi one oſſobiti prigled gne gljubavi prigoruchje: Buddi ſada.

PRISTAVAK TRECCHI

Varhu Boggogljubnoſti B. D. Marii.

REkkoſmo od-ìs gara kojugodi ſtuar viſce priblaſgene Boſgie, i naſce Majke, vaſda Djeve Marie; allibiſmoſe ſaſma neharni ukazali, kad nebiſmo naponaſe besjedili o toliko doſtojnom, i velikom kraglizi, kojomſu iſa Bogga poglavito darſgjane naſce zjenne, i ſctovagna gljubeſcgliva. Jur nie moja miſo, Sctiocce boggogljubni, one Marjine ureſe prikaſat,

ti, po kojem usviscena ona biasce na nedohitnu slavu Materinstua Bosgjanstuenoga, pokli snam, da i Beda, i Agustin, i Jerolim, i Anselmo, i Bernardo strascisesce o tolikom svetigni besjediti, nu mislim samo potuarditi, i usmnosgit tuoje ussagne ovo jedino spomignuchi, tojes *daje Maria nascja Majka*. Tolikoje, *Maria jes nascja Majka*. Ovakoje bes ikakue sumgne nasiva skupsctina gne boggogliubnjeh, i cinise, dasse oni neumjedu sadovoglit, ni nasitit s' tiem sasuagnem priugodniem *Marie gljubescglive nasce Majke*.

Onda, kad grieh prigrabi Duscjam nasciem Bosgiu millos, pogubi u isto dobba i gnihov xivot, ziechja cessa buduchi one ostale martue, doghje Jesus nasc odkupitegl pun gljubavi, i millosardja sadabi s' svojom prigorkom smartim pouratio nammi isgubjeni xivot, kakko isrecce on isti: *ego veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant*. Doisto *abundantius*, pokli velee Boggoslouzi, da vecchje dobro donese nammi Jesus s' svojem odkupom, neggonam sctette usrokova Adam s' svojem griehom; tako da smirivajuchinas on s' Boggom, udjelivajuchinam novi xivot, uccinise otaz Duscjaa u sakonu millosti, kakko, jur recce Prorok Isaja: *Pater futuri sæculi, Princeps pacis*. Alli ako Jesus bi otaz duscjaa nascjeh, maria bi maj-

ka, er davajuchinam ona Jesussa, udjeli nammi pravi xivot, i prikasgivajuchi paka na Gori Kalvaria xivot svoga Sina sa nasce spassegne, porodinas onda na xivot millosti Bosgie.

U duoja vremena dake, kakkonam cinu snatti sueti Otzi, uccinise Maria duhouna nascja Majka. Parvo, kad bi dostojna saceti u svojom djevicjanskom utrobi sina Bosgiega. I s' tiemse rasumie ono scto o Marii govorise u svetiem Pjesnim: *venter tuus sicut acervus tritici, vallatus liliis*. Ovo tomaci Ambrogio sveti, i govori, da sasue u pricistom Utrobi Djevize Marie, bi jedno samo Sarno sgitta, koje biasce Jesus Issukars, nisctanemagne govorise nalogh sgitta, sascto u onem samu sarnu bjehu svi isbrani, kojeh Maria imadiasce bitti Majka. Ziechja cessa pisce Gugljelmo Opat: *u onemu jednom ploddu, u jednomu spassitеglju Jesussu mnosieh Maria porodi na spassegne: raghjajuchi xivot, mnosieh porodi na xivot*. Maria dake poraghjajuchi Jesussa, koije nasc spassitegl, i nasc xivot, porodi svieh nas na spassegne, i na xivot.

Drugo vrjeme paka, u komu porodinas Maria na xivot bosgie millosti, bi onda, kad na Gori Kalvaria prikasa Vjecnomu Otzu s' tolikom bollestim svoga Sarza xivot neprozjegneni gljubjenoga svoga Sina sa nasc odkup,

Ovo ſlamenuje ſctoſe ſectie o Blaſgenom Djevi u Suetiem Pjeſnim: *poſuit me cuſtodem in vineis, vineam meam non cuſtodivi*. Maria ſa ſpaſſit naſce Duſce hotje poſvetit s'ſmartim xivot primilli ſvoga Sina, ovako tomaci Gugljelmo Opat: *dabbi mnoggo Duſcjaa ſabranila, Duſcju ſvoju ſmarti prida*. A tko ighda biaſce Duſcja Mariina, negh gne Jeſus, koi bi gne xivot, raddos, ugodnos, raſkoſcja, blago, i ſva gljubav? I ſatojom navjeſti ſveti Scimun, da jedan dan gne Duſcja blagoſougljena imadiaſce bit uſtriegljena jedniem macem ſaſma oſctriem, i bolleſniem, kakko doiſto bi kopglje, koje ranni, i otuori Parſi Jeſuſſove, koi biaſce Duſcja Mariina. I onda ona s'ſvojem mukkam porodinas na xivot vjecni, tako da ſviſſe moſgemo naſivati Sinovi bolleſtii Mariinieh. Ova prigljubeſcgliva naſcja matti bi vaſda, i ſvakolika ſjedignena s'vogljom boſgjanſtuenom, radi ceſſa raſmiſcglja Bonaventura ſveti, da videchi ona gljubav Vjecnoga Otza prema Gljudim, koi hotjaſce martua ſvoga Sina ſa naſce ſpaſſegne, i gljubav iſtoga Sina, koi hotiaſce umriet ſa nas, ſa ugoditſe s' ovom neiſmjernom gljubavim, Otza, i Sina prema Narodu Cjovjecjanſkomu, i ona ſaſvom ſvojom vogljom priſta, da gne gljubjeni jedini, iſbrani Sinak umre, ſa dabbiſmo mi ſpaſſeni bili. Pa

niedan nacin imase Jumgnit, *da i dub Mariin ko-tje posvetit Sina svoga sa spassegne Naroda Gljudskoga*, *sa dabbise matti u svemu ugodila s' Otzom*, *i Sinom*, riecisu istoga serafinskoga Nauciteglja.

S' Raslogomse dake nasiva Maria Majka ljepe dragosti, i gljubavi: *ego mater pulchræ dilectionis*. Kakko ne? buduchi gne gljubav matterinska ishodi od Bosgie gljubavi, buduchise isvarsno s' Bosgiom gljubavim ugaghja gljubav Mariina, buduchinam gne gljubav dariva xivot, tminne nasce prosvietliva, golotignu ureliva, ter bogatto cini, i obilno nasce Ubosctuo? S' Raslogomje radi toga skup Pravovjernieh sove usrok raddosti nasce: *causa nostræ lætitiæ*. Istinitoje po temu Maria uffagne nasce, nascia Parciza priblaga, i primoguchja.

Uffagne, rekoh, er svako dobro, svaka pomoch, svaka millos, koju primisce Gljudi, i primitchje od Bogga do suarhe svieta, sveje gnimma dosclo, i docchje po putu Marie Djeve. Sviesno dake vapiasce boggogljubni Blosio: *o Maria tko netchje gljubit tebbe? Tisi u sumgnami svietlos*, *u susam raddos*, *u pogbibam utocischje*. *Ti isa Jedinorodjenoga tuoga jesi stavna spassegne Pravovjerneh*. A vele boglje sveti Germans *o Gospo moja*, *ti sama jesi menni utjeba od Bogga*, *vladagne Puta moga*, *mogujstva moje slab-*

bosti, Blago moga ubosctua, liek ranaa mojeh; pokrjepa mojeh bollestii, mojeh verighaa odriescegne, uffagne spassegna moga.

. Ah koliko oholnieh po Boggogljubnostim Djevizze Marie isnaghje ponisgenstuo! Koi Lakomzi blagodarnos! Koi sarditti mir, i blagochju! Koi raspusctani ukrotjegne, i cistochju! Koi sliepzi sgjudjenu svietlos! Kolizi isgubjeni svoje spassegne!

Rekoh *Parciza priblaga, i primoguchja*, sascto hotchje, i sascto mosge obranitnas. Mariaje sarzalo Bosgieh isvarsnosti, ako dake u Boggu sjeva kakko u sunzu nestuorenu millosardje, tojes ganutchje varhu nevogljaa potrebnitieh, u Marii odgovara millostiva ganutchja svietla sraka, ako Boogh rad gljubavi gnegove nedospietne sgjudi obratjegne, i xivot Grescnikaa, scto ino sgjudi Maria, negh opraudagne, i xivot svakoga onoga, koise gnom utjece? Jedalie u gnom koja osctrina, veli Bernardo sveti? nu pomgnivo pasi, sliedi on „ vandjolske pripoviesti, ter ako isnadjesc kojugod tuardochju u Marii, strascise onda k' gnome pristupiti. Ah! kakko osctrina, kakko tuardocchja u priblagu Sarzu? Jur sna ona, da sa usrok Grescnikaa bi usujscena na velicjanstvo, i plemenitos Bosgie Majke, sposna koja sabava bjesce gnom postavgljena od

Privifcgnega, vidi occitto nafcju flabbos, i nepodobnos; ziechja ceffa tko mofge ifrieti, pacek famifliti kolikaje gne pohlepnos, koja pomgna fa utjefcitnas, i pomochi? Nie Mattere na fvietu, kojafe fkoncjava na fvaki plac, i tufgbu flabahna cedda fvoga, kakko Bofgjanftuena ona Majka chjuti jadde, i potrebe fvieh nas nevoglnikaa. Sahualimo, pored s' Serafinfkiem naucitegljom, blagodarnom defnizi Otza Privifcgnega, koinam udjeli tako gljubefcglivu, i Pomgnivu Majku, ter bes fumgne tezzimo pod gne krilo, netchje ona potlaciti fliku, i priliku fvoga Bogga.

Nu akonam noffi toliku gljubav, i tolikoje blaga prema nammi, ima od vecchje i moguiftvo fa pomochnas, *Parciza buduchi ona* kakko rehoh, *i priblaga*, *i primoguchja*. Rafmiflimo mallo gne vifcgnu oblas. Tolikoje velika oblas matteraa varhu Sinovaa, da fafve daffu ovi kragljevi, i gofpoduju vifce fvieh narodaa kragljevftva fvoga, nighda fviemtiem Mattere moggu bit podlofgne fvojem Sinovima. Iftinaje, da Jefus fada na nebefieh sjedi ob defnu Otza Bogga, i fato ima privifcgne gofpodovagne kakko varhu fvieh, tako i varh Marie, nifctanemagne fveghchje bitti iftinito, da u gnekko vrjeme, kad nafc odkupitegl pribiva na ovom femgli, hotiafcefe on podnif-

git, i podlosgit Marii svojom Majzi kakkonam sujedoci S. Luca: *& erat subditus illis.* Nu govori Ambrogio sveti, da buduchi Jesus Isukars isabro Mariu sa svoju Majku, kakko gne sin biasce doisto darsgjan sluscjatie. I sato prilaga Riccardo svetoga Lovrienza, da o drughiem Svetzim govorise, dassu oni s' Boggom, alli samo o Marii mosgese rieti, daje imalla ljepu srecchju, da nesamoje ona bila podlosgna vogli Bosgiom, negho joscter, dasse i Boogh podlosgio gne vogli. I ghdje o inniem svetiem Djevam, kakko rasmiscglja sgarreceni Otaz velise, da one sljede Bosgjanstuenogh Jaganza kud on idde: *sequuntur agnum, quocumque ierit*, o Djevizi Marii mosgese rieti, da Jagagnaz sljediasce gnu na ovom semgli, buduchise gnom podlosgjan uccinio: *de Virgine autem Maria secure dici potest, quod agnus sequebatur eam, quocumque ivit, ex illo Lucæ: erat subditus illis.* Ziechja cessa spoviedamo, da Maria na nebbu, prem da nemosge vecchje sapoviedat Sinu; sviemtiem gne molitue bittichje vasda molitue Materinske, i sato primoguchje sa stech sve scto ona pita. Ima Maria, govori Sveti Bonaventura, ove dostojanstuo prid Sinom, tojes, daje primoguchja sa isprosit koliko hotchje: *grande privilegium Mariæ, quod apud Filium sit potentissima.* Sa ti raslogh slje-

di fveti Petar Damiani, da Djeviza Maria mofge koliko hotchje i na nebu, i na femgli, moguchi ufdighnut na uffagne fpaffegna iste neuffane, i fato govori: *data est tibi omnis potestas in Cœlo, & in Terra, & nihil Tibi impossibile, cui possibile est etiam desperatos in spem salutis relevare.* Velikieh rieci! Maria ima fvako nogujftvo i na nebu, i na femgli! Maria fve mofge! Maria mofge ne famo telefne potrebe gljudfke pomoch, nu i Duhoune fvake, nu isto neuffagne u fladko uffagne obratiti! Sčto vecchje mofgefc fgjudjet gljudfko Sarze? Kragliza toliko moguchja, toliko ufvifcena jes prigljubefcgliva tuoja Majka, utocifchje tuoje, i Parciza pripomgniva; fčtofe dake ftrafcifc, ter potifčteno lefgifc u kalu tvojeh flobaa, nitti vapifc, ni fafivafc primoguchje, i prifladko Imme Mariino? punfi femaglfkieh neciftochjaa, cemu ne ifčtefc sjajnu fraku Djevize Djevizaa? Nadimgnjute ohole misli, cemu ne gledafc priponifgenu matter jednoga Bogga? Sarcba fgefge tvoje Sarze; cemu ne ufdahnut k' Bofgjanftvenom blagom Golubizi? Valovite udaraju napaftovagnaa, fafčto ne ufdighnut Occi k' ovom fviefdi, koja tafgi morfku fillu? Tufgjanfi, ogolien, fliep, potreban fvakoga dobra, a ghdije priporuka? ghdje nepriftavne molbe onom; u koje rukam

postaugljenoje svako Blago? Ah! nesviesti gljudska: isctese obrana, i pomoch slabba, i lassgiva Cjovjeka, ne zienise, nitti sgiudi pomoch, i utjeha vjerne, i sarcjane Parcize gljudskogh Puka. Nusse opomeni jednom, i probudi nesrechna Duscjo: snaj, da ako sgjudisc povratitse k' tuomu Jesussu, Mariaje put stanovitti. Molli, vappi, posdraugljaje cesto, posti na gne slavu, pritarpi kojugod nedragos sa gljubav D. Marie, cini Devetigne, tojes posveti s' ossobitiem molbam, i djellim boggogljubniem devet danaa, koje pridhodu gne svetkovine, nadasve pricistoga sacetchja, Poroda, Andjolska naviesctegna, i usviscegna na nebessa. Ossobito posgjali cesto, na priliku u suaku subbottu gne bollesti, s' kojemteje porodila na Duhouni xivot. Tissuchju isgledaa moggobihti oudi prilosgiti tolizieh po takiem sabavam illi k' Boggu srechno, i cjudnovitto obrachjenieh, illi u Bosgiom millosti i Priateglstvu veoma napredovanieh. Allimie dosta ovo samo priglaviti, daje *Maria gljubescgliva nascja Majka*, ter akonas utiscti imatje vasda Majku, nastojmo mi ukasatse vasda gne sinovi. Slava Tebbi o Mario draga moja Majko, moje dobro, ma gljubavi, moje uffagne isa Bogga, ah dopusti dasse ikad ne buddem tuoje ljeposti, i dobrote, saboravit.

Opovjed ſa ſmarti.

SVemoguchi, Priviſcgni, Vjecni Boſge, ſtuoriteglju moj blagodarni, i vjerni vladaoce moga xivotta, ia N. N. proſtart prid tuojem velicjanſtvom klagnamtiſe ſajedno s' ſviem Andjelim nebeſkiem, i pokli neſnam u Koje vrjeme, i na koi nacin odrediosi daſſe ſgodi ſvarha xivjegna moga, ſa poſluſcjat tvojom ſapovjedi, koja iſcte, da vaſda ſpravan buddem ſa umrieti, cinim ſarcjano opovjedagna, koja ſljede.

Opovjedam najparvo, daſſi Ti moj Boſge, Goſpodar moga xivotta, u rukam koga ſtoi xivot, i ſmart moja, da od tvoje blagodarnoſti iſhodi ſvako dobro, koje uſgivam, ter daſſam tebbi pravedno darſgjan ſa ſvekoliko moje bitchje, i imagne.

Klagnamſe tvojom pripravednom odluzi moje ſmarti: garlimje, i primam dobrovoglno ermije Ti poſcigljeſc draghi occe. Tako buddi. Nek ja umrem, ter joſc da nebih bio uſſillovan umriet, veſſelobih ſmart ſuſreo, ſamo er Ti hotchjeſc, jedino moje Dobro, koga gljubim varh iſtoga menne, nitti umiem menne gljubit, negho radi Tebbe.

I pokli imam umriet, ſpoviedam occitto, da hotchju umriet Pravi ſin S. Mattere Zarkve

Kattolicjanske Rimske, i pravi Sin prisvete Djeve Marie.

Rasumiem sjedinit moje umarchje s' umarchjem Jesussoviem, i pored s' oniem prikasgivamga Vjecnomu Otzu. Moju smart posvetivam na cjas smarti moga spassiteglja, terje pridavam sa Pokoru mojeh Griehaa. Hotchju umriet s' prisvetiem Imenom Jesussa, i Marie, alli. ako nebih mogo isrietih s' ustim, rasumiem isrietih, s' Sarzem.

Rasumiem hotjet, i pitat odriescegne koliko putaa misnik ustjet buddemiga datti u momu umarchju, ter hotchju primit sva Zarkovna svetootajstva. I sad sa onda cinim djello isvarsna skruscegna, s' kojemse kajem sasviem Sarzem varhu svakoga innoga sla, ersam uvriedio Bogga Priviscgnee dobro, dobrotu nedospietnu.

Rasumiem uset sva Proscegna, koja mogu stecchi na cjassu smarti, i sada sa onda molljmte, moj Bosge sa sve one stuari, sa kojesam darsgjan molit sa stecchih po misli svetieh Otazaa Papaa, koisuih dopustili. Opovjedam, da s' pomochim Priviscgnega netchju pristat na ikkakuo pakljeno, svietouno, Putteno napastovagne, terse sada opet, kakko jur na karscegnu, odrizdam od Sotone, Svieta, i Putti. Ossobito tjeram oholle misli, erje ponisgenstvo

odluceno sa Kragljestva Nebeskoga, tjeram posgjude Boggastva, i innieh salihosti, erje ubosctvo nasljedovagne Sina Bosgiega, tlaccim, i marsim sve rasblude, er cistochja jes prisvietla hagliniza svieh onieh, koi imadu cinit drusgbu Jaganzu Bosgjanstvenom u perivoju nebeskomu. Sada bjesgim, o moj Bosge, svaku napas, uklagnamse od svake prigode blisgne, satariscem, i krotim neuredna krenutchja mojeh chjuchjenstuaa jur odmetnieh, radi grieha, tvom Sakonu. Sadse orusgjavam s' molbam; s' postim, s' ustarpienstvom, a nadasve s' kopgljem primogutchjem tuojeh Suetootajstuaa, u kojemje postaugljeno moje opraudagne, svietlos, snaga, i krepos svaka.

Sada mislim o smarti, u kojomchje sa menne vas sviet priminuti, i dospjetti, o strascenom Sudu, u komuchju imat datti raslogh svieh misli, rieci, i djellaa mojeh, ne Cjovjekku, koise vara, nu jednomu Boggu, koi sve posna, o Paklu, gdjese pedepsce vjekovitto neposluh Boggu, o Raju, u komuse kruni, i platchja po sve vjeke najmagne djello sa gljubav Bosgiu uccigneno.

Sad vratchjam svakomu svoje, erse nemogu pousdati u moje Basctinike, koichjese lasno i od moje Dusce Saboravit, ter neharno plivat u momu Dobru. Sada odlucjujem djelit Sa-

dusgbine u pomoch illi Duscjaa Occistischja; illi potrebnieh na ovom Semgli, erje boglja sviechiza prid sobbom, negho plami, i subglje sa sobbom. To ljepo spoznam, i takochju ne daglje ovega dana pocet ja djellovati. Sad spovjedam, dasse imam u svemu s' tvojom Vogljom ugoditti, ter ako ima svarscit moj xivot, er ti hotchjesc, vele vecchje gharlim svake suprotive u xivotu, er ti hotchjesc. Buddi moj Bosge, u svemu voglja tvoja isvarscena.

Sadase odrizam, sad bjesgim, i tlaccim sva opaka Pisma, sve otroune Liste novieh naukaa, koi jur nauzi niesu, negh prjevare Gljudi poluvjernieh, il nevjernieh, illi nesnabosgjaaz; ter snisgeno, i/priprosno garlim Vandjelje Bosgjanstveno, u komuje put, istina, xivot; klagnamse vjernu nauku svete Zarkue Kattolicjanske, Rimske, kojaje u svemu vladana od Bosgiegh Duha, gharlim vjegbagnaa svetieh Otazaa, koi biahu i mudri, i posluscni Boggu, i takosu pravi Isgled xivjegna mogа. Posluh, podnisgenstvo, ukrotnos, pokora, cistochja, sramescglivstvo, blagochja, mir, ustarpienstvo, tlacegne svieta varovitta istinitije put Raja. Ovakoje, i kakko velim, takochju djellom ukasati. Sctocchje menni putovagna isvam puta, koja dovodu do isgubjegna?

Bosge

Bosge moj, sada prasctam sa tuoju gljubav svakomu onemu koimeje kakkogod uvriedio, ermi ti tako sapovjedasc, i takome s' isgledom uccisc, prasctajuchi menni milloſtivo sve pritescke uvriede, koje uccinih Boggu toliko veliku. Mollimte jedina ma gljubavi, udjeli svako dobro progonitegljom mojem, dajmi nacin, da i ja dobra cinim oniem, koi marsu menne.

Sada sa onda pitam prosctegne u svakoga, komu krivo uccinih, illi koga smutih s' sliem isgledom. Bitchju unaprieda svietchja na svietniku poſtavgljena, nukajuchi iskargnega na dobro s' isgledom svakdagnieh djellaa Boggogljubnieh.

Sada sa onda sahuaglivamti moj Bosge na sviem blagodarnoſtim duhovniem, i telesniem, kojemisi uccinio u sve Vrieme xivotta moga. Priporucivam u Ruke tuoje moju Duscju, i mollimte, dami udjelisc svetu millos napokognu, i uffam, dacchjescmie dopuſtit po doſtojanſtvim neproziegnene Karvi Jesussove prolite sa menne.

Sad sa onda gharlim prisvete ranne Jesussove, zelivamih s' sarzem tissuchju putaa, i rasumiem isdahnut u gnegoviem Parsima, odgovarajuchi na sve one rieci, kojechjemi misnik na umarchju prigovarat.

Sada ſa onda utjecemſe pod tvoju obranu o prisveta Djevize bolleſtiva, i molimte, da po doſtojanſtvim dobra nadſtanja, kogaſi Jeſuſſu tuomu Sinu varhu Kalvaria uccinilla nadſtoiſc s' tuojom pomochim na inomu umarchju, i ſmarti mojom.

Sada ſa onda ſaſivgljem s' najſgiviem chjuchjenſtvom ſarza moga ſve ſvete, koiſu oſſobiti Parzi dobre ſmarti, dame pomogu na oni cjas ſtrahovitti.

Oſſobitiem nacinom proſſim vaſcju pomoch ſa ono Vrjeme o Arkandjele ſveti mihajle, o moj ſveti Andjele Straſgjanine, ſveti Joſeffe, ſveti Ivanne Vandjeliſta, ſveti moga Imena, ſveti Chriſtofore, ſveta Mario Maddaleno, ſveta Teklo, ſveta Barbaro, ſveta Orſolo, i druſgbenize, Sveti, i Svetize, kojeh blaga uſpomena, illi Svetkovina bitchje na dan moje Smarti, i mollimvas ſa goruchju onu gljubav, koju noſite Boggu, da na cjas moje Smarti nadſtoite ſvi Duſci mojom, dame branite od ſvieh napaſtovagnaa nepriateghja pakljenoga, dami iſproſite iſvarſno pokajagne, i goruchju gljubav Boſgiu, ter dame u vaſcjoi ceſtitom druſgbi povedete do Priſtoghja gnieggove ſlave, u komuje i vaſce, i moje Blaſgenſtvo vjekovitto. Amen.

Mollimose.

GOspodine Jesusse Issukarste sa ono garcillo, koga podnje priplemenita Duscja tuoja, kada isadje is blagosovgljenoga Tjela tvoga, smillujse grescnom mojom Dusci, kad isaghje is Tjela moga. Tako buddi.

KRUNIZA PISMA

Varba cjudnovitieh plodaa Bosgie Gljubavi.

KLagnamtise svisgeno, i blagosivgljam Tebbe Occe Nebeski, Bosgjanstveni Roditeglju moga Gospodina Jesussa Issukarsta, ersise dostojo spomenuti menne tusgna, i ubogga, O Chjajko millosardja, Bosge svake raddosti sahvaglivam Tebbi, er buduchi ja nedostojan svakoga obradovagna, kriepiscme kadgod tuojem blaghiem millovagnem. Jate blagosivgljam vasda, i slavimte sajedno s' jedinprodjenjem tuojem Sinom, i s' Duhom svetiem pokriepiteglijom u vjeke vjekaa. O Gospodine Bosge, svert moj Gljubovnice, sva unutargnaa moja biglisatchje kad Ti buddesc doshi u moje Sarzze. Tisi moja slava, ti veſſeglje sarza moga, Tisi jakkos moja, krepos, krunna; Tisi vjerni moj Priategl, moje uffagne, i utocischje u vrieme moje suprotive.

Alli sasctosam ja joscter slabahan u gljubavi, i neisvarstan u kreposti, imam potrebu bit pokriepgljen od Tebbe, i pomosgen, i satome pohodi cesto, i uvjecbame tuojem naukom, oslobodime od slieh svevogljaa, ter osdravi moje Sarze od svieh chjuchjenstvaa neurednieh, sa da osdravgljen u unutargnem, i dobro occistjen buddem ja podoban sa gljubiti, jakostan sa tarpjetti, i stavan sa napredovati do dobre svarhe. Velikaje stuar Gljubav, i jedno dobro doisto veliko, koje samo cini laku svaku stuar tegotnu, i jednako nossi svaku stuar nejednaku, sascto nossi jaram bes tegotte, i sladku cini svaku stuar gorku, i ussionu. Plemenita, ljepa gljubav Jesussova poticce na djellovagne stuaari velikieh, i vasda probudiva na posgjudu stuari vechma isvarsnieh. Gljubav hotchje stat na varhu, i netchje bitt' usdarsgjana od ikakve nisge stuari. Gljubav hotchje bit slobodna, i na dalecce od suake gljubavi svieta, sa da gne unutargni pogled ne budde ustavgljen, nittise saplete radi koje koristi vremenitte, ni ostane pridobit od koje oppriecnosti. Nie stuari slaghje gljubavi, nie jacce, nie visce, nie prostranie, raddosnie, i vecchje punne: nie stuari boglje ni na Nebu, ni na Semgli, pokli gljubav ishodi od Bogga, i nemosge negh u Boggu pocinuti.

Gljubovnik leti, pjesci hittro, i biglisce, slobodanje, nie saustavgljen od ikakve stuari: dava sve sa sve, i ima sve stuari u svakom stuari, er pociva u jednomu, koije viscgni varh svieh stuari, od koga slasi, i ishodi svako dobro. Ne gleda darove, nusse obratchja put onega, koiih djeli. Gljubav vecchje krati nejma mjerre, nu gori varhu svake mjerre; Gliubav tegote ne chjuti, ne zieni trude, sgjudi cinit vecchje negho mosge, ne vaddise s' nemogujstvom, sascto misli da sve mosge, i damuje sve dopuscteno, i satoje gljubav moguchja sa svake stuari, cini, i ispugna mnoggo stuaari, ghdje oni, koi negljubi pristaje potisccteno, i dospjeva.

Gljubavje bdeechja, i spavajuchi ne spi, trudechi ne umarase, pristrascena ne smutchjase, nu na nacin xiva Plama usdisgese u vissinu, i nadhodi stanovitto. Ako tko gljubi, rasumie ove Rieci. Velikje glas u uscima Bosgjanstveniem ono goruchje chjuchjenstvo Dusce, koja govori: Bosge moj, ma gljubavi, tisi vas moj, a ja vas tvoj. Rasplodime u gljubavi tvojom, i usmnosgi, da ja nauccim kuscjat s' ustim unutargnem Sarza moga, kolikoje sladka stuar gljubiti, rastapatse, i plivati u gljubavi; da ja buddem usdarsgjan od gljubavi, hodechi varhu menne ziech vruchi-

ne, i cjuddjegna; da ja pjevam pjesan gljuvenu, i sljedimte u vissinam moj gljubjeni; dasse skoncjava u tvojem hualam Duscja moja, bigliscechi rad gljubavi, da ja gljubim Tebbe vecchje, negho menne, nitti menne, negh sa Tebbe, i svieh innieh u Tebbi, koi istinito tebbe gljube, kakko hotchje Sakon gljubavi, koja sjeva, i ishodi od tebbe.

Gljubavje hittra, priprosna, dobra, vessela, jaka, ustarpjena, vjerna, rasborita, koja nikad isćte samu sebbe, er kad Cjoviek isćte sebbe istoga, onda nejma prave gljubavi. Gljubavje ponisgena, i pravedna, ne lagahna, ni na isprasnos prionuta, neghje triesna, cista, stavna, mirna, ter tako cjuva, i brani sva chjuchjenstva. Gljubavje podlosgna, i posluscna svojem Stariescinam, potisćtena, i potlacena sebbi, poklognena, i harna Boggu, u koga vasda uffa, josćter kad ne kuscja gnegga, er u gljubavi ne xivese bres bollesti.

Tko nie spravan tarpjet svaku stuar, i sadovoglitise vogljom svoga gljubjenoga nie dostojan bit nasivan gljubovnik. Triebaje, da tko gljubi sagarli dobrovoglno sa gljubav gljubjenoga sve stuari tescke, i gorke, i dasse ne djeli od gnegga sa ikakvu opriecnu sgoddu.

Sve ovo bes ikakva cjudda ispugnase, gljubechise Boogh sasviem sarzem, erse gljubi oni,

koi dariva pravu gljubav. Nettom ſa gnime (ah! velika Bogga) nettom ſaghje gljuveno gliudſko Sarze, raſumie, da gledda onoga, u komuje ſvaka iſvarſnos, terſe neumie od gnegga raſluciti. Prem da nebi vjecnom ſlavom naſcju gljubav ſaplatio, prem da is gneggovieh rukaa blagodarnieh ne ſlaſinam ſvaka pomoch, poſnaſe veoma dobro, damuje darſgjana gljubav naſcja ſamo, erje on *oni*, *Koije*. O moj Boſge, ſcto nebi ovdi chjello iſrieti moje Sarze uſtriegljeno! Kadbih mogo, povjedobih, daſſi Ti *bio*, i *rumen candidus*, & *rubicundus*, da ſenize tvoje proſipaju ſrake ciſte ſvjetloſti, da tvoja uſta iſdjſcju miris pomaſti iſbrane, daſſu ſlatne tvoje Ruke, daje ſkladan, nu Kragljevſki tvoj prohod priugodni. Povjedobih, daſſi Ti oni, koi ſve viddiſc, ſve vladaſc, ſve po tvojom vogli odrediváſc; po komuſe vartu nebeſki okoliſci, pada teſcko gvoſdje, uſdiſgeſe po vjetarzu lako perje, u komu ſve, ſctoje ljepo, ſve, ſctoje drago, ſve, ſcto bogatto, i ureſno ſamjeraſe. Vappiobih, daſſi Ti oni, koi imaſc tvoje bitchje ikkomu ne podloſgno, koiſi ſvako mogujſtvo, i od koga kakko rieka is mora, potok is Riecke ſvako ſnagne iſhodi, ſnagne, koje ſadarſgi Nebba, ſvieſdaa, vodaa, travaa, ſvega ſvega viſcgni raſlogh nedohitni, koga gljubjeni sjaj-

ni priſtup ſvieſde, i ſunze uſgiſge ljepjem ſdrazim, koi umieſc Semglju ſtavnu darſgjat, i ſajedno krenut Morſke Sille, koi darſgiſc u Ruzi, i moſgeſc obarnut u taj cjas Sarze, i miſo ſvieh Gljudi, kakkonoti jednoga Cjovjekka ſama, koi u Ruzi darſgiſc xivot, i ſmart, ter ſam iſvadit moſgeſc is bolleſti, i oſlobodit is poghibje, ſaſctoſi velik, moguch, Gljubeſcgliv, mudar, jaki, iſvarſtan, jedini iſgled ſvake iſvarſnoſti. Glaſiobih ..... a ſcto nebih imo glaſit, gdjeſe o Tebbi beſsjedi, koi u ſvakomu dobru, i ljepoſti mjerre nejmaſc? nu ſviem tiem ſctobih moggo ja ſliep ſpoſnat, ſcto ja niem iſrieti o Tvomu Velicjanſtvu, kogaprem da blaſgene raſgledaju, i raddoſne ſlave, i huale jutargne ſvieſde, Andjeli, htiah rieti, premceſtiti, niſctanemágne oſtaje nedoſpietno dobro ſa vidjeti, oſtaju potajne ljepote neiſmjerne ſa gljubiti, oſtaju nedohitne iſvarnoſti ſa ſlaviti, buduchi Ti ſam podoban, koiſi nedoſpjetan, Tebbe iſtoga podpunno poſnat, Tebbe podpunno gljubit, Tebbe podpunno ſlavom priſtojnom pocjaſtiti.

Nu akkoſam ſljepa okka prid ſvjetloſtim tvojom nedohitnom, oſtajemi ſa najmagne raſgledat-te u cjudnovittiem djellim tvoje Deſnize. Snam' ſctomie ucci Bernardo Sveti, tojes, da ſtvorene ſtuari jeſu ſdrazi Boſgjanſtvenogh

Sunza neſtvorena, ſnam ſcto govori Tertulian; da ſtvóregna jeſu ſvjedozi iſtiniti velicjanſtva gnihova Stvoriteglja Svemoguchjega, ſnam, ſcto piſce veliki Aguſtin, daſſu ona rieci poſ-ctovane, s' kojemſe Boſgjanſtvena mudros nammi odkriva, ſpomignemſe, da veli Snanaz, daſſu ona Raſmrexje, i Prikarſtje, ſa kojem napola ſkrovit, a napola vidiv pribiva Viſc-gni Goſpodar gnihov *en ipſe ſtat poſt parietem noſtrum, reſpiciens per feneſtras, proſpiciens per cancellos*, ſnam, da pjeva Okrugneni Prorok, da Nebeſa povjedaju ſlavu Boſgiu, i tvoregna gnegovieh rukaa navieſctiva glaſovitto krepcina nebbeſka, ter po ſvom ſemgli, i na kraj Svieta, da cjujeſe ſvek gnihova proſlavjegna. Akoje ovako, hodte ſamnom ſvi narodi; da vidite djella Goſpodinova, koja poſtavi ſa Cju-deſſa: *venite, & videte opera Domini, quæ po-ſuit prodigia*. Ovoje Semglja, alli ah! koliko plodna ſlata, draga kamegna, zvietchja, vo-chja, traviz, xivinaa! Tko moſge broj iſbroit, tko narav doſeghnuti, tko zjennu prozieniti! One onamo jeſu vodde, alli ah koja vrella nepriſtajna, koi hittri Tjezi, koja ſarcba, i jakkos gneghda, kojali drughda ſladka blago-chja! Tko moſge vas Puk morſki dopriet, tko raſumjet raſlike varſte, tko ſamjerit ighre, hodde, occitte Proſtore, i ſkrovne Stane. O-

voje Aer, alli ah! Koliko ſad poſlatjen Suncjanom Srakkom naſladiva ſenize Gljudſke, ſad potamnjen zarniem oblazim iſdiſce vjettre toliko jake, da iſkoriępglivaju Dubove is ſvojeh xilaa, i orec kucchje is temegljaa, buci s' garmjavinam toljko vikniem, daſſe treſu ne ſamo ſlabahna Sarza, nu i Gore temeglite, ſtrieli gromovim tako hittriem, da nie jur ſctita, ſa obranîtſe! Eno gori nebeſaa sjajnieh priſvietljem ſvieſdami: 'jelli ighda rukotvora proſtraniega, obilniega, vecchje bogatta, i velika! Nu pogledajte tamo, i amo po ſemgli pjeſcit neiſmjerni naraſctaj Gljudſki ureſcen krunnom ſapovjedi varhu Svieta: u ſvakom Cjovjekku raſmiſcgljate nedohitno priateglſko ſadruſgegne Duha, i Tjela, raſgledajte raſlikos, raſum, ſlobodu, mogujſtva, ljepotu, ſkladnos, millos, i kragljevſku oblas! Ova, i neiſbrojna inna jeſu djella, pacek cjuddeſa Goſpodinova: *opera Domini, quæ poſuit prodigia*. Bes gnegga ne uſdarſgjuſe, bes gnegga ne kretajuſe, bes gnegga ſvabi iſgubjena otiſcla velicina Svieta, i ſvaka ljepos. On proſipa onu millos, on utjeſctiva onu ljepotu, on dariva onu zjennu, on uſmnaſgja oni broj. O Pameti primudra, o Sarze prigljubeſcglivo, o mogujſtvo nedoſpjetno, ako raſmiſcgljajuchi tvoja cjudnovitta tvoregna padde kadgod uſtre-

ſen jedan Prorok (Habacuch), akote ſlavi jedan kragl ſveti, i tebbe ſpovjeda ſtrahovitto uſviſcena, akotiſe klagnaju Nebeſke Poglavize, ako ſve ove ſtuari male, i velike, kojeſi iſvadio is Propaſti niſcta, i tako ljepo obredio na ovem ſvieti ſa ſlavu, i ures tvoga Velicjanſtva, nettom cjuju ſapoviedi tvoje, vape u glas: *ecce adſumus* evonas ovdi, evonas ſpravnieh, odkle dake iſaghje, da ja tolikkrati obarnuh Plechja, oghluſcihſe, nu prid Tobbom poſluſcjah jednu hudu ſvevoglju moju? Ah! ſpoſnam ſada, i ſramujemſe: erſam ſvarnuo moje ſenize od Tebbe Vjecni iſviru ſvakoga bitchja, s' toggaſe ſgoddi tolika moja neurednos, nu opacinna: ako tvoje Vjerne Slughe raſmiſcgljahu ſaſvom pomgnom, ja ne htiah ni pogledat: ako gnihova Duſcja, po rieci Daviddovom, *cognovit nimis*, biaſce podpunno proſvietgljena, moja u tminam neumjetonſtva ſakopana nejma ikakva ſpoſnagna, ni raſuma.

Alli proſti moj Boſge, i opet proſti, ſaſcto ako doſlje ſloſſe ſluſgih tvojem ſtvoregnem, unapriedachje menni bitti Sarzala, i ſlikka tvoje ljepote. Ter netchju vechma vrieghjat tvoju dobrotu s' tvojem darovim neprozjegneniem, nu ſvaka ſtuar bitchje momu Sarzu poſgiſgjagne na tvoju zjennu, i gljubav, i rukovod ſa doch k' Tebbi, draghi Boſge, koga ſgjudi Du-

ſcja moja, kakkono Gljegljen hlepi put kladenza hladne vode. Amen.

Slava, Cjas, i Dika u vjeke bila Priſlavnomu Imenu Jeſuſſovu, u' komuje ſdravglje, xivot, i uſkarſnutchje naſce, po komu ſpaſſeni, i oſlobodjeni jeſmo.

POSDRAV S. BONAVENTURE

B. D. Marii.

SDrav pribjeli ljeru vaſda sjajna, i Priblaſgenoga Trojſtva, rumena ruſo raſkoſcna nebeſkoga Perivoja, od kojeſe porodi, i s' koje pricistiem mljekom hotiaſce bitt uſhragnen Viſcgni Kragl Nebba, i ſemglje, i tjeſcit Duſce naſce s' obilnoſtim Boſgjanſtvenieh ukrenutchjaa.

Sdrava Chjerze Vjecnoga Otza, Majko Vjecnoga Sina, Vjerenize Duha Svetoga, Pribivaliſcte Priſvetoga Trojſtva, Moli ſa menne Greſcnika, o Djevo blagoſovgljena: buddi u moju pomoch, pridobitchje, i oſlobodjegne ſad, i vaſda, i na cjas ſmarti moje. Amen.

Iſproſſimi, Goſpo molimte, millos Jeſuſſa Iſſukarſta, i s' tvojom obranom cjuvame, da ne iſgubim pravednos moju. Tabo buddi.

Molitva S. Aguſtina D. Marii.

O Ceſtita Mario, u iſtinu doſtojna ſvake huale. O Djevo ſlavna Roditeglizo velikoga Bogga. O Viſcgna Majko, u koje utrobi ſatvoraſe ſtvoritegl nebba, i ſemglje. O Majko blaſgena, tkocchje ighda podoban bitti ſa tebbi ſahvaliti? Kolikoſi doſtojna, pokli s' tvojem ſamiem priſtajagnem ſpaſſilaſi ſviet vaſſkolik? Koje hvale mochjeti datti ſlabbos Gljudſkogh naroda, koi po tebbi iſnaghje nacin ſa ſtech xivot? Primi dake s' blaghiem ſarzem ove naſce ſlabbe molbe, i poſnajuchi kojeſu naſce poſgjude s' tvojem molitvam iſproſi proſctegne naſcieh griehaa. Cini, da naſcja pitagna buddu od Boga uſliſcena, i doneſinam millos opravdagna. Iſproſi nammi ono, ſcto vappimo, ter oſlobodinas od onieh ſtuari, kojehſe boimo, pokli ne nahodimo bogljega puta, negh uſet Tebbe ſa Parcizu, buduchi Ti bila majka odkupiteglja, i Sudza. Pomoſi dake nas nevoglnieh, pokriepi ſlabbe, utjeſci onieh, koi placcju, moli ſa Puk, vappi ſa Zarkovgnake, nemojſe ſaboravit tvoga xenſkogh Spola. Cini, da ſvi oni, koi boggogljubno ſlave tvoje ſveto Imme occhjutu pomoch tvoju, i obradovagne. Poſgjalli uzvigljene, buddi blaga varhu Putnikaa kragljeſtva nebeſkoga, i po-

kliſe Ti viddiſc punna raddoſti, prikaſgi, molimote, Boggu naſce ſuſſe, i moli tvoga Sina ſa nas.

Miſmo ſaſma uzvigljeni na ovem ſvieti, tlacceniſmo, gladni, xedni, i darſgjani u Tamnizam, alli Ti bilaſi uſviſcena varhu Andjelaa, i ſljediſc Jaganza, ghdjegod idde. Ti oſlobadjaſc Lik Djevizaa od naſpaſtovagnaa putti, i ſoveſcih na bjele ljere, i rumene ruſe, i kladenze, koi ne priſtaju. Ti buduchi u tom priceſtitom Darſgjavi Blaſgenikaa ſtekla parvo mjeſto prohodiſc po raſkoſcjam Raja, i Zvietchje bereſc, koje ne vehne. Ti buduchi ſadruſcena pjevniem Redovim Andjelaa, i Arkandjelaa bes priſtanka pjevaſc *Svet*, *Svet*, *Svet*. Ti pribivaſc u sjajnom kramu kraglja blaſgenſtva ureſcena s' draghiem kamegnim. Tiſi ona, koju, kragl kragljevaa poſnajuchi ſa ſvoju matter, i gljubechi vecchje, negh ſvakko inno ſtvoregne, gharli, i zeliva; nittiſeje temu cjuddit, ſaſcto i. Ti, onda kad on biaſce Djetichjak; kakko i drughi Gljudi, tolikkratſiga gharlila, i zelovom zelivala. Buduchi Ti dake u ceſtitoſtim, pogledaj, molimote, na nevoglje naſce, ukaſgiſe ſpravna na poſgjude onega, koite molli, i uſliſci ſvieh po tvomu dobru Sarzu. Nemoj priſtat iglida molit ſa ovi tvoj Puk, pokli kakko blagoſovjenna od Bogga

dostojnasi bila nosit Spassiteglja svieta, koi xive, i kragljuje po sve vjeke vjekaa. Amen.

Molitva Priboggogljubnoga S. Bernarda B. D.

SDrava Maria majko millosardja, Gospoghjo svieta, kraglize Nebba, Djevo Djevizaa, Svetize Svetazaa, Svietlosti sljepieh, Slavo Pravednieh, Odriescegne Grescnikaa, Pokriepo neuffanieh, Jakkosti slabbieh, spassegne svieta, i sarzalo svake dobrote. Ukasgi varhu nas chjuchjenstvo blagochje tvoje, occittovajuchi svietu millos, kojusi isnascla prid Boggom, isprosechi od gneggova Bosgjanstvenogh velicjanstva Gresnikom odriescegne griehaa, nemochniem Liek, strasçechjem Jakkos, uzvigljeniem raddos, i oniem, koisu u pogbibj pomoch. O blagosovgljena saplatiteglizo Millosti, Roditeglizo xivotta, i Majko spassegna po tvomu putu sgjudimo moch otit k' tvomu Sinu, sa danas primi, er po tvomu putu binam on udjelien na sviet. Isuarsnos tvoga xivotta opravdala prid gnim krivinu nascju, i tvoje veliko ponisgenstvo, toliko ugodno Boggu, jakkosno isprosillo sa nascju oholas. Tvoja velika gljubav pokrila mnosctvo nascieh Griehaa, i slavna plodnos bila usrok sa uccinitnas plodnieh u dostojanstvim. O Gospo nascja, o Parcizo nascja priporucinas tvomu Sinu, pri-

kasginas tvomu Sinu. O blagosovgljena xenno cini, da kakko Gospodin dostojose po Tebbi uccinit udionik nasce nemochi, i nevoglje, dostoise joscter po tvojem molbam uccinitnas udionike slave svoje, i blagenstva. Tako buddi.

Poklon D. Marii sebbe istoga.

PRisveta Djevizo, Majko Bosgia, Kraglizo nebba, i semglje, Mario Czesarizo Andioska, ja N. sasve prinedostojan bitti tvoj Sluga, nadahnut nisctanemagne od tvoje cjudnovite blagochje, i od posgjude sa slusgit-te, odabiremte danas prid mojem Andjelom strasbjaninom, i sviem Dvorom Nebeskiem, sa moju ossobitu Gospoghju, Parcizu, i majku, ter stanovitto odlucivam hochjet-te svegh gljubit, i slusgit u naprieda, i cinit koliko usmogu, sa da buddesc joscter od drusieh gljubjena, i slusgena. Molimte majko Bosgia, i Majko moja priblaga, i prigljubgliva, sa karv tvoga Bosgjanstvenogh Sina prolitu sa menne, dame primisc u broj innieh tvojeh boggogljubnieh sa tvoga sina, i slugu vjekovitoga. Nastoj na sve moje misli, rieci, i djella u svakom cjassu xivotta moga, sa da svi moi stupaj buddu uporavgljeni na vecchju slavu moga Bogga, i s' tvojom pomochim da ne uvriedim ighda vecchje gljubjenoga moga Jesussa, nu daga slavim,

vim, i gljubim u ovem xivottu pored s' Tobbom draga moja Majko, sa paka gljubitvas, i usgivat po sve vjeke na nebu. Amen.

P J E S N I

Na cjas Prisvete Djevize Marie. Pjesan parva.

O Uffanzo ljepa moja
Maria sladka ma gljubavi,
Tis' moj scivot: menni koja
Mir, i pokoj davasc pravi.
Kadte sovem; alli o' Tebi
Kad promislim Djevo Sveta,
Od radosti take u sebi
Maje duscja priuseta.
Neugodna miso ikada
Ako smestit pamet doghje,
Tvoje Sveto Imme kada
Cjuje; bjesci, u cjas proghje.
U Svjetovnom morru ovemu
Tichjesc draga svjesda biti,
Ka plavcizu mosc u svemu
Moje dusce sahraniti.
Pod Obranom tvoga krila
Hochju stavno svegh scjvjeti,
A na svarhu, Majko mila
Uffam dachju i umrjeti.
Ako scivot dovarsciti,
Budem tvojoj u gljubavi,

O Maria, nie sumgniti
Tad o Rajskoj menni Slavi.
Tve verighe k' menni upravi,
Me savesci sarze u sebi:
Tada suscjagn od gljubavi
Vasda vjeran bitchju Tebi,
Tako Maria sarze moje
Nije moje rjeti mogu,
Tiga usmi, cimje tvoje,
I pokloni na dar Bogu.

PJESAN DRUGA

Marij Majzi nascjoj.

O Vu frecchju mislim kada
Dassam sin tvoj, Majko moja,
Svemi od sarza jadde tada
Disce: Maria, Gljubav tvoja.
I kad Tisi Majka menni,
Kasi Majka momu Bogu,
Kadme u takoj gljubisc zjenni,
Od cessase strascit mogu?
Nusse samo boijm sebe
Sa tvu gljubav neisgubiti,
Er cim budem gljubit Tebe
U vjekeckju blascen biti.
Bes Tebbeje rados svaka
Gorka muka, Ruso mila,
S' Tobom cesje svegh jednaka;

Sladka muka, ſmart primila;
Put Nebeſki ſach nemoſce
Tkoſe putem Tebbe darſci,
Tkote ſluſci, uffat moſce,
Pacce ſvako dobro uſdarſci;
Ceſtit Koij ſa gljubite
Svegh u duſci ſceli ſvojoj
Srechjan oni, gljubi kite,
I' u gljubavi gori tvojoj.
Ma kraglize; neiſrecenu
Dajmi gljubit tvu dobrotu;
Dokli u Raju odkrivenu
Doghjem ghledat tvu ljepotu.

PJESAN TRECHJA

Marij naſcjoj Kraglizi.

MAria Rajſka Ceſſarize
Ti s' Priſtoglja tvoga u ſlavi,
Milloſtive tve ſenize
Jednom ſamo k' nami upravi.
I' ako Sarze tvoje amo
Nebudeſe ganut tada,
Da nas, i mi rjet' imamo,
Nepogledaſc vechje ikada.
Gledaj s' nami raſarceno
Sladko Sarze Sina tvoga,
Miſmo, (od nasje uvrjedjeno)
Krivzi ſmarti Sudza toga.

Nu ako hochjesc tascitiga
Jedna rjecje tva sadosti,
Maria Blaga sama tiga
Moscesc prighnut danam prosti.
O' Kraglize Viscgna; u temu
Ako hochnas sahraniti
Sinovismo tvoi, gnemu
Rezi, i Onchje smiren biti.
Bit Sinovi tvoi vechje,
Nedostojnjeh nasci grjesi:
Nas od take cine srechje:
Nu ti Majka vasda jesi.
U tve krilo nas postavi,
Mirnochjemo pribivati,
Ako Majko ti s' gljubavi
Usbudescnam mjesto dati.
O Maria Majko draga,
Kite sove, cjuj onega,
Tkote gljubi; Sladka; i Blaga
I u te uffa; spassi gnega.

PJESAN CETVARTA

Marij kako Majzi nascjoj.

TIsi Cista, Ti Primila,
Nasvjetuse, svak sna odi,
O Maria Djevo Mila
Slaghja Majka nenahodi!

O Blaſcena, Majko draga,
Kaſi s' Nebba nammi dana,
Dobrottaje tvoje Blaga
Naſcja uffanza priuſdana.
Tiſi Ciſta ti Primila &c.
Boſcjanſtvena Majko Sveta
Daſſe od Tebbe; tkoje bio?
O Kraglize ſvega ſvjeta
Neſamirem odjelio! Tiſi, &c.
Maria Majko milloſtiva
Ah tve molbe ſa me upravi,
Cimte gljubim: Gljubeſcgliva
Majko, i cesnem od gljubavi. Tiſi, &c.
Svakje tko to moſce ſnati,
O moguchja Majko u ſvemu,
Dati Jeſus neſakrati
Sveſcto hochjeſc pitat gnemu. Tiſi, &c.
Majko Ljepe od Gljubavi
Neharnomu Sarzu ovomù
Ti iſproſſi, daga upravi
Gljubav prima Boggu momu. Tiſi, &c.

PJESAN PETA

Uſdaſi Gljubeſcglivi Marij.

SNaſc ſcto hochju? millos koju?
Maria Uffanzo ſladka moja,
Tebbe gljubit, moj pokoju
Ko Dobrota iſcte Tvoja.

Hochju srecchju ovu imati
O Kraglize ljepa moja,
Vasda blisu Tebbe stati
Neotjerame milos tvoja.
A' Ti menni sezi opeta
Sctogod hochje gljubav tvoja,
Ruso Otajna, Majko Sveta,
Svechje ispunit duscja moja.
Nejmâm drughe dare koje;
Alli kosú me poscjude
Neka ovo Sarze moje
Tebbi gljubav pridat bude,
Nu Gospoghje svjeta svega,
Ondasiga posvoila
Kadga obgljubj; i od gnega
Kad gljubjena tisi bila.
O' Pridraga Majko moja,
Ah! nemojme ostaviti
Dokli sa u vjek glubav tvoja
Nebudeme sahraniti.

S povrochim Privilcg[illegible], kamu bile nedospietna bugle, i slave, obechj[illegible]se vecchi Dubovu Listi, Koise nasivghju: [illegible]voje Rajsko.

Facultas Ordinis.

Jubente Admodum R. P. Dionisio a Sabiuncello hujus nostræ Observantis Provinciæ Ragusinæ S. Francisci Vicario Provinciali dignissimo: nos infrascripti maxima cum animi jucunditate, & devotione perlegimus, & examinavimus, sicque perlectum, & examinatum adprobavimus, atque typis mandandum censuimus opusculum illirico sermone exaratum, & inscriptum „ *Rukolisti Duhovni* „ continet siquidem illud methodum sancte, & fructuose participandi Divina Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, exercitium viæ Crucis, & quædam adjuncta, quibus ad Dei, ejusque Matris Virginis amorem mirabiliter provocantur, & alliciuntur Fideles, necnon aliquas devotissimas orationes ex Sanctis Patribus exceptas. Quæ [illegible] ne omnia a se illius cum utilitatem, tum necessitatem abunde adstruunt. In quorum Fidem &c.

Datum ex nostro Conv. Sancti Francisci die 9 Septembris Anno Domini 1774.

Ita F. Alexander a Ragusio S. [illegible] Lect. Generalis.

Ita F. Paulinus a Ragusio Lect. Theolog. ac hujus S. Francisci Conv. Guardianus.

Cum opus cui titulus illirico idiomate *Rukolisti Dubovni* a R. Patre Ludovico a Ragusio Nostræ Observantis Provinciæ Ragusinæ Lectore Jubilato compositum, a duobus Patribus Theologis, quibus id commissum fuit, revisum & approbatum fuerit, vigore præsentium facultatem concedimus quatenus servatis servandis, illud Typis mandare possit. Datum Romæ ex Aracoeli die prima Octobris 1774.

L. ✠ S.

Fr. Paschalis a Varisio
Minister Generalis.

De Mandato Reverendissimi P. M. S. P. A. vidit, & adprobavit D. Vincentius Ruini Can. S. Hieron. Illiric. Urbis.

Imprimatur extra Urbem.

Fr. Thom. Augustinus Ricchinius
O. P. S. P. A. Mag.

